

*Jedno Ciało
Jeden Duch
Jedna nadzieja*

**Materiały na
TYDZIEŃ MODLITW
O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN
18-25 stycznia i cały rok 2026**

Warszawa 2025

© Copyright by

Rada ds. Ekumenizmu
Konferencji Episkopatu Polski

i

Polska Rada Ekumeniczna

Teksty Pisma Świętego:

Biblia Ekumeniczna

to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu z księgami deuterokanonicznymi.

Przekład z języków oryginalnych.

© Towarzystwo Biblijne, wyd. I, Warszawa 2017

ISSN 0208-9424

Redakcja:

Andrzej Gontarek

Sławomir Pawłowski

Edward Puślecki

Doroteusz Sawicki

Kalina Wojciechowska

Przygotowanie do druku:

Sławomir Pawłowski

WPROWADZENIE

1. Słowo polskiego zespołu redakcyjnego

W poszukiwaniu jedności na przestrzeni całego roku

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan trwa od 18 do 25 stycznia. Termin ten został zaproponowany w 1908 r. przez pioniera ruchu ekumenicznego, Paula Wattsona z USA, aby obejmował czas między dniem wspominającym wówczas św. Piotra, a dniem upamiętniającym nawrócenie św. Pawła. Na półkuli południowej, gdzie w styczniu zwykle trwają wakacje, Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest zazwyczaj obchodzony w innym terminie, np. w okresie obejmującym święto Pięćdziesiątnicy (propozycja ruchu „Wiara i Ustrój” z 1926 r.), co również zyskuje rangę symbolu.

Pamiętając o potrzebie elastyczności, zachęcamy Kościoły, by korzystały z tych materiałów przez cały rok, by ukazać, jaki poziom zjednoczenia został już osiągnięty, ale też, by nie ustawać w modlitwie o pełnię jedności, która jest wolą Chrystusa.

Dostosowanie tekstu

Ten materiał został przygotowany z założeniem, że w miarę możliwości będzie on dostosowywany do użytku w lokalnych okolicznościach. Należy wziąć pod uwagę miejscową praktykę liturgiczną oraz cały kontekst społeczny i kulturowy. Idealem byłoby, gdyby taka adaptacja odbywała się na płaszczyźnie ekumenicznej.

Wspólnotowo i indywidualnie

Choć wspólnotowa modlitwa o jedność chrześcijan ma charakter uprzywilejowany, to jednak chrześcijanin powinien także indywidualnie modlić się do Ojca, „który widzi w ukryciu” (por. Mt 6,6). Dlatego przygotowane materiały mogą służyć także tym, którzy chcieliby oddać się osobistej modlitwie w intencji jedności chrześcijan. Warto mieć przy tym świadomość, że wszyscy modlący się o większą widzialną jedność Kościoła – nawet gdy modlą się indywidualnie – tworzą wspólnotę.

Przygotowanie materiałów

Teksty zostały ostatecznie opracowane i zatwierdzone przez członków Międzynarodowego Komitetu mianowanego przez Komisję Wiary i Ustroju Światowej Rady Kościołów oraz papieską Dykasterię ds. Popierania Jedności Chrześcijan.

Po raz dwudziesty dziewiąty polską wersję materiałów przygotował ekumeniczny zespół redakcyjny powołany przez Komisję ds. Dialogu między Polską Radą Ekumeniczną a Konferencją Episkopatu Polski. Do zespołu redakcyjnego należą obecnie:

Bp dr Edward Puślecki	Honorowy Zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w RP, Warszawa
Bp dr Andrzej Gontarek	Zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego w RP, Warszawa
Dr hab. Kalina Wojciechowska	Kościół Ewangelicko-Augsburski w RP, Warszawa
Ks. mitrat dr Doroteusz Sawicki	Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny, Warszawa
Ks. dr hab. Sławomir Pawłowski SAC	Kościół Rzymskokatolicki, Lublin

2. Tekst biblijny

(Ef 4,1-13)

4.¹Proszę więc was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, które otrzymaliście,²z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości,³starając się zachować jedność ducha we wzajemnej więzi, jaką daje pokój.⁴**Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też jedna jest nadzieja, do której zostaliście powołani.**⁵Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest.⁶Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, działa przez wszystkich i we wszystkich.

⁷Każdemu też z nas została dana łaska według miary daru Chrystusa.⁸Dlatego mówi Pismo:

*Gdy wstąpił na wysokości,
zniewolił niewolę,
rozdał dary ludziom.*

⁹Czy zaś to, że wstąpił, nie znaczy, że również zstąpił w najniższe obszary ziemi? ¹⁰Ten, który zstąpił, jest tym samym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko napełnić.

¹¹To On uczynił jednych apostołami, innych prorokami, innych głosicielami Dobrej Nowiny, jeszcze innych pasterzami i nauczycielami,¹²aby uzdolnić świętych do wykonywania dzieła służby, do budowania Ciała Chrystusa,¹³aż wszyscy dojdziemy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary dojrzałości wynikającej z pełni Chrystusa (...).

3. Wprowadzenie w tematykę roku 2026

Jedno Ciało. Jeden Duch. Jedna nadzieja

(por. Ef 4,4)

W tym roku modlitwy i rozważania na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan zostały przygotowane przez wiernych Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego wraz z ich braćmi i siostrami z Ormiańskich Kościołów

Katolickiego i Ewangelickiego w historycznej duchowej i administracyjnej siedzibie Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego, Macierzystej Stolicy Świętego Eczmiadzynu w Armenii. Miało to miejsce podczas dni błogosławieństwa myronu (świętego oleju – krzyżma) i ponownej konsekracji katedry 28-29 września 2024 r. Uroczystości te dały mieszkańcom Armenii i członkom grupy redakcyjnej wyjątkową okazję do refleksji i świętowania wspólnej wiary chrześcijańskiej, która pozostaje żywa i owocna w ormiańskich Kościołach po dziś dzień. Niniejsze materiały czerpią z wielowiekowych tradycji modlitwy i prośb zanoszonych przez naród ormiański, jak również ze starożytnych hymnów, niektórych datowanych nawet na IV wiek. Ormiańskie opracowanie jest zaproszeniem do czerpania z tego wspólnego chrześcijańskiego dziedzictwa.

Jedność jest boskim nakazem leżącym u podstaw naszej chrześcijańskiej tożsamości, czymś więcej niż tylko ideałem. Stanowi istotę powołania Kościoła. Ta święta jedność pełni kluczową rolę w naszej misji i jest wspierana przez ogromną miłość Jezusa Chrystusa. Jak zapewnia św. Paweł Apostoł w liście do Efezjan, „jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też jedna jest nadzieja, do której zostaliście powołani” (4,4). Werset biblijny, wybrany na ten rok, streszcza teologiczną głębię chrześcijańskiej jedności.

W Piśmie Świętym Boże wezwanie do jedności rozbrzmiewa od najdawniejszych czasów. Już prośba Abrahama skierowana do Lota podkreśla pragnienie pokoju i harmonii wśród braci: „Nie kłóćmy się ani my, ani moi i twoi pasterze. Jesteśmy przecież braćmi” (Rdz 13,8). Boży nakaz życia w zgodzie i wzajemnym szacunku obecny jest również w Księdze Kapłańskiej (19,18), gdzie Bóg nakazuje: „„Nie będziesz się mścił ani też żywił gniewu do synów twego ludu, ale będziesz miłował bliźniego jak siebie samego. Ja jestem Panem”. Takie polecenia przypominają nam, że przebaczenie i miłość są niezbędne do utrzymania jedności we wspólnocie wiary.

Psalmcy również opiewają piękno jedności wśród ludu Bożego: „O, jak to dobrze i miło, gdy bracia w zgodzie mieszkają” (Ps 133,1). Taka sytuacja podkreśla znaczenie jedności w Bożym planie. Księga Przysłów natomiast ostrzega przed niezgodą wśród ludu Bożego, stwierdzając, że Bóg gardzi

tymi, którzy sieją spory między braćmi i siostrami (Prz 6,19), i uczy, że cierpliwość i przebaczenie są niezbędne do utrzymania harmonii (Prz 19,11).

W Nowym Testamencie Jezus Chrystus podnosi jedność do wymiaru duchowego na wzór relacji między Nim a Ojcem. Jedność wśród Jego naśladowców to nie tylko brak konfliktów, ale głęboka, duchowa więź odzwierciedlająca jedność Osób Trójcy Świętej. Modlitwa Jezusa w Ewangelii św. Jana (17,21) wzywa wierzących, aby byli jedno, tak jak On i Ojciec są jednym i pokazuje, że nasza jedność ma swoje oparcie w relacji z Chrystusem i naszej wspólnej misji dzielenia się Dobrą Nowiną. Wezwanie Jezusa, abymy się wzajemnie miłowali, tak jak On nas umiłował (J 13,34-35) przekonuje, że miłość jest istotą naszej jedności, siłą naszej wspólnoty i wyrazem naszego uczniostwa.

Święty Paweł podkreśla znaczenie jedności w Kościele, zachęcając nas, by żyć w wierności naszemu powołaniu „z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości” (Ef 4,1-3). Wizja jedności przedstawiona w Liście do Rzymian (12,6-8) ukazuje różnorodność darów, które budują Ciało Chrystusa: prorokowanie, służba, nauczanie, wspomaganie, przewodzenie, okazywanie miłosierdzia. Opis harmonijnych relacji w 2. Liście do Koryntian 13,11 i Liście do Filipian 2,1-2 wzywa wierzących do radości, doskonałości, wzajemnego pokrzepiania się na duchu, wzajemnej miłości i zachowania jednomyślności, zjednoczenia oraz pokoju, czyli do jedności w różnorodności.

List do Efezjan 4,4 podsumowuje nauki pawłowe o jedności, podkreślając, że naśladowcy Chrystusa stanowią jedno Ciało i są jednego Ducha, zjednoczeni w jednej nadziei. To opis Kościoła jako zjednoczonej całości, która przekracza bariery geograficzne, narodowościowe, etniczne i kulturowe. Święty Paweł często sięga do metafory Kościoła jako Ciała Chrystusa, aby opisać jego jedność przy różnorodności jego członków. Do Koryntian pisze: „Jak bowiem jest jedno ciało i ma wiele członków, a wszystkie członki, chociaż jest ich wiele, są jednym ciałem, tak też jest i z Chrystusem” (1 Kor 12,12). W Liście do Kolosan wskazuje, że głową tego Ciała, złożonego z różnych członków jest Chrystus: „On jest Głową Ciała – Kościoła” (Kol 1,18). Tak więc Kościół, choć składa się z wielu części, funkcjonuje jako spójna całość.

Każdy członek ma swoją unikalną rolę i wnosi swój wkład w życie i misję Kościoła. Uznanie, że jesteśmy częścią jednego uniwersalnego Ciała Chrystusowego, zachęca do współpracy w szerzeniu Ewangelii i służbie ludzkości, przenosząc punkt ciężkości z wewnętrznych podziałów na wspólną misję. Wielki nakaz misyjny, aby iść na cały świat i nauczać wszystkie narody (Mt 28,19), wzywa dowychodzenia z Ewangelią poza granice etniczne, geograficzne lub społeczno-ekonomiczne, czyniąc wszystkich uczniami Chrystusa.

Koncepcja „jednego ciała” w Liście do Efezjan 4,4 podkreśla, że Kościół jednoczy chrześcijan na całym świecie w jednej wierze, a Apokalipsa 7,9 dodaje, że ta wspólnota, w której reprezentowana jest każda kultura, plemię, lud i język, zapewnia wierzącym siłę. Do jednej wiary św. Paweł dodaje jeszcze „jednego Ducha”, który podtrzymuje tę społeczność i uzdalnia ją do wypełniania misji. Duch Święty jest źródłem duchowego życia Kościoła i przewodnikiem dla wierzących. Buduje między wierzącymi głęboką, duchową więź, która odzwierciedla jedność Trójcy Świętej. Przygotowuje chrześcijan do dawania skutecznego świadectwa i podjęcia wspólnej służby. To globalne przewodnictwo Ducha pomaga zharmonizować różne sposoby przeżywania i wyrażania wiary z podstawową misją Kościoła.

Nauczanie dotyczące jedności Kościoła jest w Liście do Efezjan 4,4 rozszerzone o „wspólną nadzieję”, do której powołani są wszyscy chrześcijanie. Ta „wspólna nadzieja” oznacza motywację i dążenie do tego samego celu – życia wiecznego z Chrystusem. „Wspólna nadzieja” jednoczy chrześcijan w duchowej podróży i ich codziennym życiu, zachęca do współpracy na wielu płaszczyznach i na wiele różnych sposobów.

W świecie zróżnicowanych i często skłóconych tradycji i sposobów wyrażania wiary chrześcijańskiej, List do Efezjan 4,4 przypomina nam, że wszyscy wierzący są częścią „jednego Ciała” Chrystusa, aleta jedność nie polega na jednolitości. Jedność oznacza wspólne zaangażowanie w głoszenie podstawowych prawd wiary chrześcijańskiej. Służy jako potężne świadectwo przemieniającej mocy Ducha Świętego, gdy chrześcijanie o różnym pochodzeniu łączą się we wspólnym celu i wizji z autentycznością i szczerością.

Poprzez swoje praktyki i nauki Ormiański Kościół Apostolski oferuje głęboką refleksję nad istotą jedności w uniwersalnym Ciele Chrystusa.

Jedność to nie tylko teoretyczna koncepcja, ale żywa i prawdziwa rzeczywistość. Odmawiając Credo, wierni deklarują swoją wiarę w „jedną, świętą, katolicką i apostołską Kościół”. To zobowiązanie do jedności znajduje swój najpełniejszy wyraz w zgromadzeniach eucharystycznych, kiedy wznoszone są modlitwy za jedność samego Kościoła. W każdą niedzielę, podczas liturgii, wierni obejmują się nawzajem i śpiewają: „Kościół stał się jednością”, co jest namacalnym przejawem ich wspólnej wiary, nadziei i wspólnego celu.

Bogata, pełna męczeństwa historia Kościoła ormiańskiego mówi wiele o wysiłkach i determinacji, aby zachować wiarę chrześcijańską w Armenii i w otaczającym ją regionie. Jedność w Kościele była i jest żywym doświadczeniem, które pogłębia duchową tożsamość i wzmacnia wspólne świadectwo. Przyjmując i realizując tę jedność, Ormiański Kościół Apostolski nie tylko szanuje swoje święte tradycje, ale także w znaczący sposób przyczynia się do tworzenia jedności powszechnego Kościoła Chrystusa.

Dojrzałość duchowa polega na akceptacji różnic przy jednoczesnym dążeniu do jedności. Nasza siła tkwi w zdolności do ukazywania Chrystusa, Jego łaski i miłości poprzez naszą jedność w różnorodności.

Przyjmijmy Boże wezwanie do jedności nie jako abstrakcyjny ideał, ale jako żywotny wyraz naszej wiary. W świecie, w którym Ciało Chrystusa jest zranione przez podziały między tymi, którzy je tworzą, między tradycjami i wyznaniem, apel apostoła o jedność jest skierowany nie tylko do poszczególnych wspólnot kościelnych, ale do każdego z nas. Żyjąc w jedności, nie tylko świadczymy o miłości i mocy naszego Pana Jezusa Chrystusa, ale także ucieleśniamy istotę Jego nauk. Wspierając się nawzajem i celebrując nasze różnorodne dary i talenty, rozwijamy dzieło Chrystusa na ziemi.

4. Przygotowanie materiałów na 2026 rok

Międzynarodowy zespół powołany wspólnie przez Dykasterię ds. Popierania Jedności Chrześcijan (DPCU) oraz Komisję Wiarę i Ustrój Światowej Rady Kościołów (WCC) w celu przeglądu i sfinalizowania materiałów na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2026 spotkał

się w Stolicy Macierzystej Świętym Eczmiadynie w Armenii, w dniach 13-18 października 2024 r.

Przygotowanie materiałów zostało powierzone przez WCC i DPCU Departamentowi Stosunków Międzykościelnych Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego, który koordynował prace ekumenicznej grupy ormiańskich chrześcijan. Przedstawiciele tej grupy ściśle współpracowali z międzynarodowym zespołem, z którym spotkali się w Eczmiadynie. Spotkaniu przewodniczyli wspólnie ks. dr Mikie Roberts ze Światowej Rady Kościołów w Genewie i ks. Martin Browne OSB z Dykasterii ds. Promowania Jedności Chrześcijan w Rzymie. W dniu 17 października 2024 r. zespół został przyjęty na audiencji przez Jego Świątobliwość Karekina II, Najwyższego Patriarchę i Katolikosa Wszystkich Ormian.

Członkowie Zespołu Międzynarodowego:

ks. Martin Browne OSB	Dykasteria ds. Popierania Jedności Chrześcijan (Rzym)
ks. Miguel Desjardins CCN	Konferencja Episkopatu Francji (Paryż)
s. Leticia Candelario Lopez FMVD	Bractwo Misyjne Verbum Dei (Singapur)
ks. James Puglisi SA	Franciszkanie Pojednania (Graymoor, Nowy Jork)
ks. Brigitte Rabarijaona	Zjednoczone Towarzystwa Biblijne (Nairobi)
ks. Mikie Roberts	Światowa Rada Kościołów (Genewa)
pastor Jochen Wagner	Stowarzyszenie Chrześcijańskich Kościołów Niemiec (Frankfurt)

Członkowie ormiańskiej grupy roboczej

Archim. Shahe Ananyan	Gevorkian Theological Seminary (Eczmiadzyn)
-----------------------	---

ks. Komitas Daveyan	Ordynariat Ormiańskiego Kościoła Katolickiego (Erywań)
bp Daniel Findikyan	Gevorkian Theological Seminary (Eczmiadzyn)
archim. Karekin Hambardzumyan	Departament Stosunków Międzykościelnych (Eczmiadzyn)
bp Vahan Hovhanessian	Centrum Edukacyjne Karekina I (Eczmiadzyn)
dk. Edvard Keshishyan	Departament Stosunków Międzykościelnych (Eczmiadzyn)
pastor Avetik Khachatryan	Ormiański Kościół Ewangelicki (Erywań)
ks. Husik Smbatyan	Gevorkian Theological Seminary (Eczmiadzyn)
prof. Diana Tsaghikyan	Erywański Uniwersytet Państwowy (Erywań)

5. Ormiański Kościół Apostolski: perspektywa teologiczna

Wprowadzenie

Ormiański Kościół Apostolski, uznawany za jedną z najstarszych wspólnot chrześcijańskich na świecie, od prawie dwóch tysięcy lat odgrywa kluczową rolę w kształtowaniu duchowej i historycznej tożsamości narodu ormiańskiego. Kościół ten, założony na początku IV wieku, z korzeniami sięgającymi czasów apostołskich, wykracza poza ramy organizacji religijnej; ucieleśnia narodową niezłomność, dziedzictwo kulturowe i duchowe męstwo. Kościół był dla Ormian duchowym przewodnikiem, chronił ormiańskie tradycje, język i wartości, zwłaszcza w okresach ucisku i obcych rządów. Obecnie również pozostaje źródłem siły i pocieszenia w obliczu wyzwań, takich jak konflikt w Górskim Karabachu i wysiedlenia ludności Arcach. Stanowi drogowskaz wiary oraz jedności Ormian na całym świecie i źródło inspiracji dla całej wspólnoty chrześcijańskiej.

Fundamenty historyczne

Początki Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego są głęboko zakorzenione w naukach apostołów Judy (Tadeusza) i Bartłomieja, którzy według tradycji prowadzili ewangelizację w Armenii już w I wieku naszej ery. Jednak to pod przewodnictwem św. Grzegorza Oświeciciela, pierwszego oficjalnego katolikosy (patriarchy) Armenii, chrześcijaństwo zaczęło rozkwitać. W 301 r. n.e., za panowania króla Tiridatesa III, Armenia stała się pierwszym krajem na świecie, który przyjął chrześcijaństwo jako religię państwową.

Macierzysta Stolica Świętego Eczmiadzynu, położona w pobliżu Erywania, jest duchowym i administracyjnym centrum Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego. Zgodnie z tradycją święty Grzegorz miał wizję Chrystusa zstępującego z nieba i uderzającego w ziemię złotym młotem, wskazując w ten sposób miejsce pod budowę pierwszej ormiańskiej katedry. Wizja ta stała się impulsem do wzniesienia Świętej Katedry Eczmiadzyn – jednego z najstarszych kościołów na świecie – symbolu trwałej więzi między Kościołem ormiańskim a jego wiernymi. Na przestrzeni wieków Macierzysta Stolica Świętego Eczmiadzynu była ośrodkiem życia duchowego i władzy kościelnej, prowadząc wiernych i strzegąc ormiańskiego dziedzictwa chrześcijańskiego.

Wyjątkowa tradycja i tożsamość kulturowa

Ormiański Kościół Apostolski jest częścią ortodoksyjnej tradycji orientalnej, charakteryzującej się odrębnymi poglądami teologicznymi i praktykami liturgicznymi. Jego rytuały, ukształtowane zarówno przez starożytne zwyczaje chrześcijańskie, jak i ormiańskie wpływy kulturowe, odzwierciedlają pobożność i duchową głębię. Boska Liturgia, wraz z sakramentami Kościoła, sprawowana w klasycznym języku ormiańskim, obejmuje tradycyjne śpiewy, użycie kadzidła oraz ceremonialne, bogato zdobione szaty liturgiczne, kształtując przestrzeń kultu, która odsyła wiernych do najwcześniejszych warstw tradycji Kościoła.

Ormiański Kościół Apostolski, zgodnie z naukami pierwszych trzech soborów ekumenicznych, podtrzymuje apostołską doktrynę o Trójcy Świętej oraz o pełni boskości i człowieczeństwa Chrystusa, w zgodności z szerszą perspektywą ortodoksyjną. Kościół potwierdza, że Chrystus cierpiał, został ukrzyżowany, zmartwychwstał trzeciego dnia, wstąpił do nieba, i oczekuje Jego chwalebnego powrotu, aby sądzić żywych i umarłych. Ta chrystologia wpływa na teologiczny dyskurs Kościoła i na przestrzeni wieków kształtowała jego ekumeniczne relacje. Poprzez sakrament chrztu Ormianie rodzą się na nowo w Chrystusie, uczestnicząc w Bożym życiu poprzez celebrowanie sakramentu świętej Eucharystii. Kościół wyznaje, że Duch Święty, który natchnął proroków i apostołów, nadal inspiruje wiernych i przenika jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. Udziela On jednego chrztu, głosi zmartwychwstanie umarłych, sąd ostateczny i obietnicę życia wiecznego w królestwie niebieskim.

Poza misją duchową Kościół jest czynnikiem rozwoju kultury ormiańskiej. Odegrał kluczową rolę w opracowaniu ormiańskiego alfabetu, systemu językowego, w tym monumentalnego projektu tłumaczenia Biblii na język ormiański, oraz rozkwicie ormiańskiej kultury. W czasach obcych rządów, w okresie dominacji imperiów arabskiego, mongolskiego, perskiego i osmańskiego, Kościół pełnił rolę strażnika ormiańskiego języka, literatury i sztuki. Klasztory stały się centrami nauki i twórczości narodowej, chroniąc ormiańskojęzyczne manuskrypty i wspierając sztukę religijną. Nawet w czasach sowieckiego ateizmu Kościół wspierał duchowe i kulturowe potrzeby narodu ormiańskiego.

Rola Kościoła w życiu Ormian

Ormiański Kościół Apostolski wspierał tożsamość narodową Ormian w trudnych momentach ich historii. Podczas ludobójstwa Ormian w 1915 r. pocieszał i podtrzymywał nadzieję na lepszą przyszłość. Corocznie upamiętnia te tragiczne wydarzenia, czcąc pamięć męczenników i zabiegając o sprawiedliwość.

We współczesnej Armenii Kościół nadal wywiera znaczny wpływ na życie narodowe. Po rozpadzie Związku Radzieckiego w 1991 r. Armenia doświadczyła odrodzenia religijnego, a Ormiański Kościół Apostolski odzyskał swoją centralną pozycję w społeczeństwie. Współcześnie Kościół aktywnie uczestniczy w inicjatywach społecznych, edukacyjnych i charytatywnych, odpowiadając na wyzwania związane z ubóstwem, opieką zdrowotną i dostępem do edukacji. Otacza również troską ormiańską diasporę, wspierając jej jedność i dbając o to, by ormiańskie tradycje i wiara pozostały żywe wśród Ormian na całym świecie.

Stosunki ekumeniczne i globalne zaangażowanie

Ormiański Kościół Apostolski stara się budować mosty z innymi wspólnotami chrześcijańskimi. W ostatnich dziesięcioleciach zaangażował się w dialog z różnymi wyznaniami, w tym z Kościołem rzymskokatolickim, prawosławnym i Kościołami protestanckimi, poszukując wspólnej z nimi płaszczyzny przy jednoczesnym zachowaniu swojego unikalnego dziedzictwa. Udział Kościoła w Światowej Radzie Kościołów oraz jego relacje z Watykanem i innymi gremiami kościelnymi stanowią przykład jego zaangażowania w budowanie jedności chrześcijan i wzajemnego zrozumienia.

Ormiański Kościół Apostolski ponadto prowadzi dialog międzyreligijny m. in. z islamem. Dialog taki sprzyja pokojowi i wzajemnemu zrozumieniu, zwłaszcza w regionie naznaczonym różnorodnością religijną i napięciami historycznymi. Kościół ormiański wnosi istotny wkład w globalne dyskusje dotyczące tolerancji religijnej, troski o środowisko i sprawiedliwość społeczną, podkreślając swoje głębokie przywiązanie do cnót miłości, współczucia i szacunku w naszym złożonym świecie.

6. Sytuacja ekumeniczna w Armenii w ciągu ostatnich 30 lat

Wprowadzenie

Upadek Związku Radzieckiego w 1991 r. był ważnym punktem zwrotnym w historii Armenii. Doprowadził do odrodzenia jej tożsamości religijnej

i kulturowej. W ciągu ostatnich trzech dekad ekumeniczny krajobraz Armenii uległ znaczącym przeobrażeniom, czego wyrazem są: renesans Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego, pojawienie się nowych wyznań chrześcijańskich oraz inicjatywy mające na celu rozwój współpracy międzywyznaniowej.

Odrodzenie Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego

Ormiański Kościół Apostolski, jeden z najstarszych Kościołów chrześcijańskich na świecie, po zakończeniu okresu sowieckiego ateizmu przeżywa obecnie okres odnowy. W czasach sowieckich praktyki religijne były w ogromnym stopniu ograniczone, a wiele budynków kościelnych przekształcono na inne cele lub pozostawiono w stanie zaniedbania. Dzięki przywróceniu wolności religijnej Kościół odzyskał kluczowe znaczenie dla ormiańskiej tożsamości i duchowości.

Odrodzenie rozpoczęło się od przywrócenia dóbr kościelnych i ponownego otwarcia seminariów. Macierzysta Stolica Świętego Eczmiadzynu – duchowa i administracyjna siedziba Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego – prowadziła tym wysiłkom. Kościół koncentrował się również na kształceniu i formacji duchowieństwa, wspieraniu edukacji religijnej i przywracaniu tradycji liturgicznych, które przez dziesięciolecia były tłumione.

Pojawienie się nowych wyznań chrześcijańskich

Po upadku Związku Radzieckiego i ustaniu sowieckiej kontroli w Armenii pojawiły się różne wspólnoty chrześcijańskie i ruchy religijne. Kościoły ewangeliczne i inne Kościoły protestanckie, które wcześniej działały w podziemiu, zaczęły budować formalne struktury i miejsca kultu. Ormiański Kościół Ewangelicki, którego korzenie sięgają XIX wieku, odnotował znaczący wzrost liczby wiernych. Ruchy zielonoświątkowe i charyzmatyczne również zyskały popularność, szczególnie wśród młodszych Ormian poszukujących dla siebie współczesnych form wyrażania wiary. Wszystkie te grupy wyznaniowe wprowadziły nowe perspektywy teologiczne i praktyki liturgiczne, przyczyniając się do zwiększenia różnorodności wyznaniowej w kraju. W ciągu ostatnich 15 lat powołano specjalny komitet w celu omówienia różnych aspektów współpracy między Ormian-

skim Kościołem Apostolskim i Ormiańskim Kościołem Ewangelickim, która obejmuje działalność społeczną i diakonijną.

Życie innych mniejszości religijnych w Armenii

Asyryjczycy, liczący według spisu ludności z 2011 r. około 2500-3000 osób, stanowią trzecią co do wielkości mniejszość etniczną w Armenii, po Jazydach i Rosjanach. Większość przedstawicieli tej społeczności należy do Asyryjskiego Kościoła Wschodu lub Chaldejskiego Kościoła Katolickiego. Największe skupiska Asyryjczyków znajdują się w wioskach Verin Dvin i Dimitrov w regionie Araratu, Arzni w regionie Kotayk oraz Nor Artagers w regionie Armavir. Relacje między Ormianami i Asyryjczykami od lat cechują się wzajemnym szacunkiem i serdecznością, co wynika ze wspólnej historii i trudnych doświadczeń, takich jak ludobójstwo popełnione przez Turcję Osmańską podczas I wojny światowej. Asyryjczycy aktywnie uczestniczą w życiu kulturalnym Armenii, prowadząc cztery szkoły publiczne, w których nauczany jest język nowoaramejski. Ponadto społeczność asyryjska posiada swoją reprezentację w parlamencie Armenii. Stosunki między Ormiańskim Kościołem Apostolskim a Asyryjskim Kościołem Wschodu mają charakter braterski, co zostało podkreślone przez oficjalną wizytę Katolikos-Patriarchy Mar Awy III w Armenii w 2021 r., podczas której spotkał się on z Katolikosem Wszystkich Ormian, Karekinem II.

Dialog międzywyznaniowy i wysiłki ekumeniczne

W ciągu ostatnich trzech dekad podjęto wspólne wysiłki na rzecz promowania dialogu międzywyznaniowego i współpracy ekumenicznej w Armenii. Ormiański Kościół Apostolski, zachowując swój prymat, zaangażował się w działania z innymi Kościołami, takimi jak Ormiański Kościół Katolicki i Ewangelicki Kościół Armenii, uczestniczył też w pracach Towarzystwa Biblijnego Armenii, Fundacji Charytatywnej Okrągłego Stołu Świątowej Rady Kościołów i podobnych.

Od 2010 roku Ormiański Kościół Apostolski i Islamska Organizacja Kultury i Komunikacji Iranu prowadzą aktywny dialog na temat ekologii i tolerancji religijnej. Współpracę zacieśniła wizyta Mohammada Mehdie-

go Imanipoura, przywódcy Islamskiej Organizacji Kultury i Komunikacji Iranu, w Stolicy Macierzystej Świętym Eczmiadynie i oficjalne spotkanie z Jego Świątobliwością Karekinem II.

Wyzwania i możliwości

Pomimo znacznych postępów, ruch ekumeniczny w Armenii napotyka na rozliczne wyzwania. Wzrost sekularyzmu i materializmu we współczesnym społeczeństwie armeńskim stanowi istotne wyzwanie dla działania wszystkich instytucji religijnych.

Problemy te otwierają jednak perspektywy dalszego zaangażowania ekumenicznego. Wspólna historia prześladowań oraz doświadczenia okresu sowieckiego również stwarzają przestrzeń do budowania silniejszych więzi między społecznościami chrześcijańskimi. Ponadto wzrost zainteresowania zachowaniem ormiańskiego dziedzictwa kulturowego i religijnego sprzyja współpracy w ramach różnych inicjatyw.

Podsumowanie

W ciągu ostatnich 30 lat sytuacja ekumeniczna w Armenii odzwierciedlała dynamikę zmian krajobrazu religijnego kraju. Odrodzenie Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego i pojawienie się nowych wyznań chrześcijańskich istotnie wpłynęły na duchową i kulturową tożsamość Armenii. W obliczu współczesnych wyzwań, przed którymi staje Armenia, duch ekumenizmu będzie nadal odgrywał kluczową rolę we wspieraniu rozwoju harmonijnego i integracyjnego społeczeństwa.

Część II

NABOŻEŃSTWO EKUMENICZNE

Światłość ze Światłości dla światła

1. Wskazówki dla przygotowujących nabożeństwo

Tytuł nabożeństwa, *Światłość ze Światłości dla światła*, jest inspirowany przymiotem Chrystusa wyrażonym w nicejsko-konstantynopolitańskim Wyznaniu Wiary, kamieniu milowym wszystkich chrześcijan, którego 1700. rocznicę obchodziliśmy w zeszłym roku. Chrystus jest „Światłem ze Światłości”. Syn Człowieczy został posłany na ten świat z misją: rozbliżyć Bożym Światłem w tym niespokojnym świecie i doprowadzić nas do pełnej miłości komunii ze sobą nawzajem i z Bogiem. Tak więc „Światłość ze Światłości dla światła”.

Nabożeństwo jest inspirowane *Nabożeństwem o wschodzie słońca*, jednej z codziennych modlitw Kościoła ormiańskiego, która została opracowana przez katolika, teologa, hymnografa, reformatora liturgii, św. Nersesa Łaskawego (†1173). Znaczące jest, że św. Nerses skomponował nabożeństwo, które nie ma odpowiednika w żadnym innym Kościele, z konkretnym zamiarem: aby sprowadzić na nowo w objęcia Chrystusa pogan czczących słońce, którzy w jego czasach przemierzali Armenię. Modlitwy, hymny i czytania Pisma Świętego tego nabożeństwa są przeniknięte wyobrażeniem Chrystusa jako Światłości.

Armenia jest pierwszym państwem, które przyjęło chrześcijaństwo jako oficjalną religię. Stało się to dzięki wysiłkom św. Grzegorza, który nawrócił pogańskiego króla Tiridatesa III w 301 r. Święty Grzegorz jest zwany

Oświecicielem, ponieważ przyniósł światło Chrystusa narodowi ormiańskiemu poprzez chrzest w imię Świętej Trójcy.

Przed nabożeństwem należy zatroszczyć się o świecę dla uczestników. Ich zapalenie nastąpi po homilii, przed wyznaniem wiary.

Teksty przypisane prowadzącemu nabożeństwo (**P**) mogą być dzielone między różnych duchownych lub przedstawicieli różnych tradycji kościelnych. Podobnie teksty przypisane lektorowi (**L**) mogą być rozdzielone między kilka osób. Lektor może także czytać niektóre teksty przeznaczone dla diakona (**D**).

2. Porządek nabożeństwa

P	Prowadzący
D	Diakon
L	Lektor
W	Wszyscy
C	Chór lub Kantor

Procesja wejścia

Duchowni wchodzą w procesji. Na czele niesione jest światło (paschał lub świeca czy też lampka oliwna), które zostaje umieszczone w prezbiterium na wyróżnionym miejscu.

Pieśń Radosna Światłości (*Fos hilaron*, tł. ks. Wojciech Danielski)

Ref. Radosna Światłości,
Prawdziwa Jedyna Mądrości,
Jezu Chryste, Panie nasz.

Tyś jest odwiecznie Jednorodzony,
Tyś jest Odblaskiem Ojca Światłości,

udrękę nocy Ty z nas usuwasz
i dusze świętych Ty sam oświecasz. **Ref.**

Z Twojego wnętrza pochodzi światłość,
rozjaśnia myśli i budzi serce,
Ty, który dźwigasz i zbawiasz ludzi,
racz nas zachować od zła wszelkiego. **Ref.**

Pozdrowienie

P W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
W Amen.

P Pokój od Tego, który był, który jest i który przychodzi
niech będzie z wami.
W I z duchem twoim.

P *Słowa powitania i wprowadzenia w nabożeństwo*

Tegoroczny Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan przeżywamy pod hasłem zaczerpniętym ze słów św. Pawła Apostoła w Liście do Efezjan *Jedno Ciało. Jeden Duch. Jedna nadzieja* (por. Ef 4,4). Modlitwy i rozważania opracowali chrześcijanie z Armenii.

Dzisiejsze nabożeństwo, zatytułowane *Światłość ze Światłości dla światła*, jest inspirowane ormiańskim *Nabożeństwem o wschodzie słońca*. To Chrystus jest „Światłem ze Światłości”. Został posłany na ten świat z misją: rozblysnąć Bożym światłem w tym niespokojnym świecie i doprowadzić nas do pełnej miłości wspólnoty ze sobą nawzajem i z Bogiem.

Niech Duch Święty otworzy szeroko nasze serca, abyśmy lepiej dostrzegali promienne światło miłości Boga Wszechmogącego, przynębiającą hańbę naszych podziałów i pilną potrzebę rozpalenia na nowo światła chrześcijańskiego pojednania.

Prośby

P Od poranku po zmierzch, od wschodu aż po zachód,
błagajmy Boga, aby wybawił nas od grzechu i pokus tego świata.
Niech Pan przyjmie prośby naszych serc.

(prośby czyta lub śpiewa diakon albo lektor)

D (L) Wszchemogący Panie, nasz Boże, tchnij w nas Ducha i zmiłuj się
nad nami.

W *Kyrie eleison.*

D (L) O błogosławieństwo Boże na nadchodzące dni, prośmy Pana.

W *Kyrie eleison.*

D (L) O anioła pokoju, stróża dusz naszych, prośmy Pana.

W *Kyrie eleison.*

D (L) O przebaczenie i odpuszczenie naszych przewinień, prośmy Pana.

W *Kyrie eleison.*

D (L) O wspomóżenie nas wielką mocą świętego Krzyża, prośmy Pana.

W *Kyrie eleison.*

D (L) O czystość i świętość naszej wiary, prośmy Pana.

W *Kyrie eleison.*

D (L) Powierzywszy siebie nawzajem wszechmogącemu Bogu,
wołajmy wszyscy jednym głosem.

W *Kyrie eleison.*

D (P) Pochylmy głowy przed Panem.

Zgromadzeni modlą się z pochylonymi głowami.

- P** Odwieczny, Wiekuisty Panie nasz i Boże,
przyszedłeś jako światłość na ten świat i rozproszyłeś mrok
naszego grzechu.
Wkroczyłeś w nasze ziemskie życie, napęlniając je darami
Ducha Świętego.
Bądź pochwalony wraz z Ojcem i Duchem Świętym
teraz i zawsze, i na wieki wieków.
- W** Amen.

Modlitwa i dzielenie się pokojem

Prowadzący staje twarzą do ludu i odmawia modlitwę z uniesionymi rękoma

- P** Od poranku po zmierzch, od wschodu aż po zachód,
błogosławiony jesteś Stwórco, którego imię czci cały wszechświat.
Niech nasza modlitwa będzie miła Tobie.
Niech Twoja sprawiedliwość wzniesie się ponad naszą słabość,
a Twoje najświętsze imię niech będzie uwielbione,
abyśmy trwając w Twoich przykazaniach
godnie oddawali cześć i chwałę
Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu,
teraz i zawsze, i na wieki wieków.
- W** Amen.

Prowadzący błogosławi zgromadzonych znakiem krzyża, mówiąc:

- P** Pokój z wami.
W I z duchem twoim.

D (P) Przekażcie sobie znak pokoju.
Zgromadzeni przekazują sobie nawzajem znak pokoju.

Pieśń (1)

Wszyscy mogą usiąść, chyba, że jest zwyczaj zachowania postawy stojącej podczas czytania słowa Bożego.

Głoszenie i rozważanie słowa Bożego**CZYTANIE ZE STAREGO TESTAMENTU: (Iz 58,6-11)**

Wtedy twoje światło wejdzie jak zorza poranna

L Czytanie z Księgi Proroka Izajasza.

Czyż nie taki jest post, który wybrałem:

zdrząc kajdany nieprawości,
rozwiązać więzy jarzma,
puścić wolno uciskanych
i wszelkie jarzmo połamać?

Czy nie chodzi o to,

by dzielić swój chleba z głodnym,
wprowadzić do domu biednych, bezdomnych,
zobaczyć nagiego i przyodziać,
i nie odwracać się
od swego krewnego?

Wtedy twoje światło wejdzie jak zorza poranna,

szybko odzyskasz swe zdrowie,
twoja sprawiedliwość
pójdzie przed tobą,
chwała PANA będzie
twoją tylną strażą.

Wtedy zawołasz i PAN odpowie,
zawołasz o pomoc, a On powie: Oto jestem!

Jeśli usuniesz spośród siebie ucisk,

pokazywanie palcem i złośliwą mowę,
jeśli ofiarujesz
swój chleba głodnemu
i nasycisz człowieka udręczonego,
to twoje światło zabłyśnie w ciemnościach,

a twoja ciemność będzie
jak blask południa!
PAN będzie cię stale prowadził,
nawet w miejscach pustynnych nasyci twoją duszę
i wzmocni twoje kości.
Staniesz się jak nawodniony ogród
i jak źródło, którego wody się nie wyczerpią.

L Oto słowo Boże
W Bogu niech będą dzięki.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 97,1-4. 11-12)

Światło wschodzi dla sprawiedliwych

Ref.: W Twojej światłości oglądamy światło.
PAN jest królem – niech cieszy się ziemia,
niech się radują liczne wyspy!
Wokół Niego obłoki i ciemność,
podstawą Jego tronu jest sprawiedliwość i prawo.

Ref.: W Twojej światłości oglądamy światło.
Ogień płonie przed Jego obliczem
i wokół pochłania Jego nieprzyjaciół.
Jego błyskawice świat rozświetlają,
a ziemia drży, gdy to widzi.

Ref.: W Twojej światłości oglądamy światło.
Światło wschodzi dla sprawiedliwych,
a radość dla ludzi prawego serca.
Radujcie się w PANU, sprawiedliwi,
wysławiajcie Jego święte imię!

Ref.: W Twojej światłości oglądamy światło.

CZYTANIE Z NOWEGO TESTAMENTU (Ef 4,1-13)*Jedno Ciało. Jeden Duch. Jedna nadzieja.***L** Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan

Proszę więc was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, które otrzymaliście, z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, starając się zachować jedność ducha we wzajemnej więzi, jaką daje pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też jedna jest nadzieja, do której zostaliście powołani. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, działa przez wszystkich i we wszystkich.

Każdemu też z nas została dana łaska według miary daru Chrystusa. Dlatego mówi Pismo:

*Gdy wstąpił na wysokości,
zniewolił niewolę,
rozdał dary ludziom.*

Czy zaś to, że wstąpił, nie znaczy, że również zstąpił w najniższe obszary ziemi? Ten, który zstąpił, jest tym samym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosa, aby wszystko nappełnić.

To On uczynił jednych apostołami, innych prorokami, innych głosicielami Dobrej Nowiny, jeszcze innych pasterzami i nauczycielami, aby uzdolnić świętych do wykonywania dzieła służby, do budowania Ciała Chrystusa, aż wszyscy dojdziemy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary dojrzałości wynikającej z pełni Chrystusa.

L Oto słowo Boże**W** Bogu niech będą dzięki.*śpiew* (por. J 8,12)**C** Alleluja. Alleluja.

Ja jestem światłością świata.

Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności,
ale będzie miał światłość życia.
Alleluja. Alleluja.

CZYTANIE EWANGELII (J 12,31-36)

Wierzcie w światłość, abyście się stali synami światłości

Wszyscy powstają.

Prowadzący zwraca się twarzą do ludu i błogosławi znakiem krzyża, mówiąc:

P Pokój z wami.

W I z duchem twoim.

P (D) Słowa Ewangelii według świętego Jana

[Jezus oznajmił]: Teraz odbywa się sąd nad tym światem, teraz władca tego świata będzie wyrzucony na zewnątrz. A Ja, gdy zostanę wywyższony nad ziemię, pociągnę wszystkich do siebie.

To zaś powiedział, dając poznać, jaką śmiercią miał umrzeć. Tłum jednak Mu odpowiedział: Dowiedzieliśmy się z Prawa, że Mesjasz ma trwać na wieki. Jak więc możesz mówić, że Syn Człowieczy ma zostać wywyższony? Kim jest Syn Człowieczy?

Wtedy Jezus im powiedział: Jeszcze przez krótki czas jest pośród was światłość. Chodźcie, dopóki macie światłość, aby was ciemność nie ogarnęła. Kto bowiem chodzi w ciemności, nie wie, dokąd idzie. Dopóki macie światłość, wierzcie w światłość, abyście się stali synami światłości.

P (D) Oto słowo Pańskie.

W Chwała Tobie, Chryste.

Homilia/kazanie

Chwila milczenia lub interludium

D Do Pana módlmy się.

Wszyscy powstają

P O Jezu Chryste, Światłość ze Światłości, zamieszkaj w nas, którzy zebraliśmy się, aby wielbić Twoje święte i szlachetne imię. Niech Twój życiodajny blask rozpali w nas głębszą miłość do siebie nawzajem.

Niech Twoje olśniewające światło prowadzi nas do coraz piękniejszej jedności.

Jak różnorodne kwiaty w ogrodzie Twojego królestwa, niech Twój boski blask sprawi, że rozkwitniemy w jedności.

Wszyscy jednym głosem z radością chwalimy i wysławiamy Ciebie, Ojca i Ducha Świętego, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

(Grzegorz z Nareku)

W Amen.

Wszyscy zachowują postawę stojącą

Pieśń (2)

Podczas śpiewania pieśni światło zapalane od paschału (świecy lub lampy oliwnej) przekazywane jest wszystkim w kościele.

Gdy wszyscy zapalą swoje świece, odmawiane jest Credo Nicejsko-Konstantynopolańskie

Wyznanie wiary

P Skąpani w świetle Chrystusa, boskiej Mądrości,
razem wyznajmy naszą wspólną wiarę.

W Wierzę w jednego Boga,
Ojca Wszechmogącego,
Stworzyciela nieba i ziemi,
wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych.
I w jednego Pana Jezusa Chrystusa,
Syna Bożego Jednorodzonego,
który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami.
Bóg z Boga*
Światłość ze Światłości,
Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego.
Zrodzony a nie stworzony,
współistotny Ojcu,
a przez Niego wszystko się stało.
On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba.
I za sprawą Ducha Świętego
przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem.
Ukrzyżowany również za nas,
pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany.
I zmartwychwstał trzeciego dnia, jak oznajmia Pismo.
I wstąpił do nieba,
siedzi po prawicy Ojca.
I powtórnie przyjdzie w chwale,
sądzić żywych i umarłych,
a królestwu Jego nie będzie końca.
Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela,
który od Ojca pochodzi,
który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę,
który mówił przez proroków.
Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół.
Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów.

I oczekuję wskrzeszenia umarłych.
I życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

Pieśń (3)

Prośby

P Uwielbiamy Boga Wszechmogącego, który opromienia światłem swoje stworzenie.

Boże nasz, tchnij w nas życie i zmiłuj się nad nami.

W Boże, zmiłuj się nad nami.

D (L) Łaskawy i wszechmogący Panie Jezu Chryste, Synu Boży, Ty jesteś prawdziwą Światłością, która rozjaśniła ciemności grzechu i rozbłysła w naszych sercach radością i nadzieją na Twoje wieczne królestwo.

W Boże, zmiłuj się nad nami.

D (L) Miłosierny Boże, przyjmij modlitwy wszystkich Twoich dzieci na całym świecie, które wołają do Ciebie jednym głosem: obdarz nas błogosławieństwem wzajemnej miłości.

W Boże, zmiłuj się nad nami.

D (L) Panie pokoju, przemień serca prowadzących wojny i ulecz rany cierpiących. Pociesz jeńców i daj im wrócić do domów. Niech światło Twego pokoju zabłyśnie w każdym zakątku naszego świata, abyśmy mogli żyć w miłości i sprawiedliwości.

W Boże, zmiłuj się nad nami.

- D (L)** Chryste, nasz Zbawicielu,
modlimy się za lud Armenii i Górskiego Karabachu
oraz za ich krewnych rozsianych po całym świecie,
którzy przed wiekami zwrócili się ku Twojemu światłu
za sprawą nauczania świętego apostoła Tadeusza
i cudownego świadectwa św. Grzegorza Oświeciciela.
- W** Boże, zmiłuj się nad nami.
- D (L)** Boże, Światłości nasza,
skieruj oblicze swoje na całe stworzenie.
Uczyń nas dziećmi dnia, abyśmy stali się godnymi latarniami,
w których płonie Twoje życiodajne światło.
- W** Boże, zmiłuj się nad nami.
- P** Albowiem Ty jesteś naszym Zbawicielem
i Tobie niech będzie chwała, panowanie i cześć,
teraz i zawsze, i na wieki wieków.
- W** Amen.

Modlitwa Pańska

- P** Prośmy Ojca Światłości, jak nas nauczył Jezus Chrystus.
- W** Ojcie nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje.
Przyjdź królestwo Twoje.
Bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi.
Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj
i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym
winowajcom.
I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

Albowiem Twoje jest królestwo i moc,
i chwała na wieki wieków.
Amen.

P Miłosierny Panie, Boże wszystkich,
Przewodniku zagubionych,
Światło dla pogrążonych w ciemności.
Nasze oczy zwracają się ku Tobie.
Wysłuchaj naszych modlitw.
Niech zajaśnieje słońce Twojej chwały,
dając życie i światło wszystkim,
od poranku po zmierzch,
od wschodu do zachodu i od północy do południa.
Niech promienie Twej wiecznej wiosny obudzą nas,
oczekujących Twego przyjścia.

(za Grzegorzem z Nareku)

Ogłoszenia i podziękowania

Błogosławieństwa i rozesłanie

Błogosławieństwa mogą udzielić wszyscy obecni duchowni

P Pan z wami.
W I z duchem twoim.

P Niech was błogosławi Bóg wszechmogący:
Ojciec i Syn, i Duch Święty.
W Amen.

D(P) Idźcie w pokoju Chrystusa.
W Bogu niech będą dzięki.

Pieśń (4)

Dodatkowe hymny do wyboru

Hymn Światła

Ze Wschodu aż po Zachód,
Błogosławieni dziedzice Syjonu,
Na wieki nieustannie
chwalcie Tego, który rozpala Światło.

Kościół sprawiedliwych,
Wszyscy, którzy Go wychwalacie,
Uwielbiajcie Tego, który nadał
sens światłości.

św. Nerses Łaskawy

Hymn

Chrystus, dobra i pełna łaski Drogo,
żywa Prawdo.
Panie naszego ducha
na ziemi aż po niebo.

Jezu, Bramo Życia, Prawdziwy Boże,
Przez Ciebie prowadzi nasza droga,
Zaprowadź nas do swego Ojca, przez Twego Świętego Ducha.

św. Nerses Łaskawy

Hymn (o poranku)

Wiekuiesty, niestworzony Boże,
Ojcze, Panie wszystkich;

Wysłuchaj naszych modlitw,
prośb żarliwych tych, którzy Ci służą.

Z Ojca, cudowna jutrzeńko,
Słońce sprawiedliwe i prawe;
Powstań, opromień nas wszystkich
Dobrym i czułym Światłem.

Duchu rozlany przez Ojca,
Źródło dobra;
Napełnij nas swoim promiennym Światłem
Tego poranka.

Osoby trzy, w jednej naturze,
Jedna Boskość;
Nieustannie Cię głosimy -
Święta Trójco.

św. Nerses Łaskawy

Część III

CZYTANIA BIBLIJNE, ROZWAŻANIA I MODLITWY NA POSZCZEGÓLNE DNI

DZIEŃ 1 – niedziela, 18 stycznia 2026

Nasze powołanie

„Proszę więc was ja, więzień w Panu,
abyście postępowali w sposób godny powołania, które otrzymaliście”
(Ef 4,1)

CZYTANIE I: Mi 6,6-8

Abyś postępował pokornie z twoim Bogiem

Czytanie z Księgi Micheasza

Z czym stanę przed PANEM

i jak pokłonię się Bogu na wysokościach?

Czy stanę przed Nim

z ofiarą całopalną,

z rocznymi cielcami?

Czy Pan będzie miał upodobanie

w tysiącach baranów,

w dziesiątkach tysięcy

strumieni oliwy?

Czy mam oddać pierwородnego za mój występki,

złożyć własnego syna jako ofiarę za mój grzech?
Pouczono cię, człowiecze, o tym, co jest dobre
i czego PAN żąda od ciebie.
Tylko tego, abyś czynił sprawiedliwość,
miłował życzliwość
i abyś postępował pokornie z twoim Bogiem.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps133

Błogosławieństwo zgody

Refren: Braterskiej zgodzie Pan Bóg błogosławi.
O, jak to dobrze i miło,
gdy bracia w zgodzie mieszkają!
Jest to jak wyborny olejek na głowie,
co spływa na brodę, na brodę Aarona,
co spływa na skraj jego szaty.

Refren: Braterskiej zgodzie Pan Bóg błogosławi.
Jest to jak rosa Hermonu,
która opada na wzgórza Syjonu.
Tam bowiem PAN zsyła błogosławieństwo
i życie na wieki.

Refren: Braterskiej zgodzie Pan Bóg błogosławi.

CZYTANIE II: Ef 4,1-3

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Proszę więc was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, które otrzymaliście, z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, starając się zachować jedność ducha we wzajemnej więzi, jaką daje pokój.

Oto słowo Boże

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem,
abyście szli i owoc przynosili.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Mk 3,13-15

Chrystus powołuje apostołów

Słowa Ewangelii według świętego Marka

[Jezus] wszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni podeszli do Niego. Ustanowił Dwunastu, których nazwał apostołami, żeby byli z Nim, aby mógł ich posyłać do głoszenia Ewangelii i aby mieli moc wypędzania demonów.

Oto słowo Pańskie

Do refleksji

List do Efezjan 4,1 podkreśla wagę prowadzenia życia godnego powołania, „które otrzymaliście”, nierozzerwalnie związanego z jednością wspólnoty chrześcijańskiej. W podzielonym społeczeństwie Ewangelia wzywa wierzących do przewyższania barier i wspierania pojednania. Postępując zgodnie z tym powołaniem, nie tylko realizujemy nauki Chrystusa, ale także przyczyniamy się do budowania jedności i wzrostu Ciała Chrystusa. Rozpoznanie i przyjęcie tego powołania jest niezbędne do przeżywania istoty wspólnotowego życia chrześcijańskiego i pielęgnowania harmonijnych, wspierających relacji.

Pytanie do rozważania

W jaki sposób refleksja nad „powołaniem, które otrzymaliście” opisanym w Liście do Efezjan 4,1 inspiruje cię do podejmowania działań na rzecz budowania jedności zarówno w lokalnych, jak i szerszych wspólnotach kościelnych?

Modlitwa

Boże światłości, który powołujesz nas z ciemności,
spraw, aby nasza odpowiedź na Twoje wezwanie
prowadziła nas do aktywnego poszukiwania pojednania
i dzielenia się Twoim światłem w świecie.
Amen.

DZIEŃ 2 – poniedziałek, 19 stycznia 2026

Znosząc siebie nawzajem w miłości

„Z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością,
znosząc jedni drugich w miłości”
(Ef 4,2)

Czytania biblijne

CZYTANIE I: Za 7,8-10

Okazujcie łaskę i miłosierdzie

Czytanie z Księgi Zachariasza

Słowo PANA doszło do Zachariasza:

Tak mówi PAN Zastępów:

Wydawajcie sprawiedliwe wyroki,
okazujcie łaskę i miłosierdzie
waszym braciom,
nie uciskajcie
wdowy ani sieroty,
przybysza ani biedaka,
a w waszych sercach
niech nie będzie
złych myśli o bliźnim!

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: 25,6-10

Pan uczy miłosierdzia

Refren: Pamiętaj o mnie w swoim miłosierdziu.
Pamiętaj, PANIE, o swoim miłosierdziu
i o swych łaskach, trwających od wieków.
Nie wspominaj grzechów i win mojej młodości,
pamiętaj o mnie w swojej łasce,
ze względu na Twoją dobroć, PANIE.

Refren: Pamiętaj o mnie w swoim miłosierdziu.
PAN jest dobry i prawy, więc pokazuje drogę grzesznikom.
Prowadzi pokornych drogą prawa i uczy ubogich swej drogi.
Wszystkie ścieżki PANA to łaska i prawda
dla przestrzegających Jego przymierza i nakazów.

Refren: Pamiętaj o mnie w swoim miłosierdziu.

CZYTANIE II:

Ef 4,1-3

Znosząc jedni drugich w miłości

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Proszę więc was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, które otrzymaliście, z całą pokorą i łagodnością, z cierpli-

wością, znosząc jedni drugim w miłości, starając się zachować jedność ducha we wzajemnej więzi, jaką daje pokój.

Oto słowo Boże

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Daję wam nowe przykazanie,
abyście się miłowali, jak Ja was umiowałem.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Łk 10,30-36

Kto okazał się bliźnim?

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus [...] powiedział: Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i napadli na niego bandyci, którzy nie tylko go obrabowali, ale też poranili, zostawili na pół umarłego i odeszli. Przypadkiem schodził tą drogą pewien kapłan, zobaczył go i ominął. Podobnie lewita, gdy przyszedł na to miejsce, zobaczył go i ominął. Natomiast pewien Samarytanin, który tamtędy podróżował i również obok niego przechodził, kiedy go zobaczył, ulitował się. Podszedł do niego, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem, wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do zajazdu i opiekował się nim. Następnego dnia wyjął dwa denary, dał karczmarzowi i powiedział: Zajmij się nim, a jeśli coś więcej wydasz, oddam ci, kiedy będę wracał. Jak ci się wydaje? Który z tych trzech okazał się bliźnim tego, co wpadł w ręce bandytów?

Oto słowo Pańskie

Do refleksji

Apostoł Paweł zachęca nas do prowadzenia życia w sposób godny naszego chrześcijańskiego powołania, udzielając istotnych wskazówek o charak-

terze społecznym. Wzywa wierzących, by „z całą pokorą łagodnością, z cierpliwością, znosili jedni drugich w miłości” (Ef 4,2). To Bożewezwanie jest zadaniem do realizacji we wspólnocie. Cztery cnoty, na które zwraca uwagę św. Paweł – pokora, łagodność, cierpliwość i tolerancja (znoszenie się nawzajem) – są kluczowe dla budowania relacji opartych na przykazaniu miłości Boga i bliźniego. Pielęgnowanie tych postaw oznacza podchodzenie do innych w duchu prawdziwej pokory, okazywanie łagodności nawet tym, którzy wystawiają na próbę naszą cierpliwość, i okazywanie wyrozumiałości naszym przeciwnikom. W ten sposób dajemy światu świadectwo o miłości, która przekracza wszelkie ziemskie podziały i odzwierciedla bezwarunkową łaskę miłosierdzia Boga.

Pytanie do rozważenia

W jaki sposób cnoty pokory, łagodności, cierpliwości i tolerancji, o których mowa w Liście do Efezjan, mogą pomóc nam jako wierzącym przezwyciężać podziały w naszych lokalnych wspólnotach?

Modlitwa

Panie Jezu Chryste,
Ty pokazujesz nam, jakimi mamy być dla siebie nawzajem.
Niech światło, którym oświecisz naszą drogę,
prowadzi nas ku jedności
i pomaga leczyć w naszych wspólnotach rany podziałów i obojętności.
Amen.

DZIEŃ 3 – wtorek, 20 stycznia 2026

Więź pokoju

„Starając się zachować jedność ducha we wzajemnej więzi,
jaką daje pokój”
(Ef 4,3)

Czytania biblijne

CZYTANIE: Iz 11,6-9

Mesjański pokój

Czytanie z Księgi Izajasza

Wtedy wilk będzie przebywał z barankiem,
lampart leżał razem z koźlęciem,
cielę, młody lew i wół będą razem,
a mały chłopiec będzie je prowadził.
Krowa będzie paść się z niedźwiedzicą,
ich młode będą leżeć razem.
Lew jak wół będzie jadł słomę,
niemowlę będzie się bawić
przy norze kobry,
dziecko położy rękę
na kryjówce żmii.
Nie będą czynić zła ani zniszczeń
na całej Mojej świętej górze,
bo kraj napełni się
poznaniem PANA,
tak jak morze wypełnia się wodą.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps86,8-13*Naucz mnie, Panie, Twojej drogi*

Refren: Prowadź nas, Panie, drogami pokoju.
 Nie ma równego Tobie wśród bogów, Panie,
 i nic nie dorówna Twoim dziełom.
 Wszystkie stworzone przez Ciebie narody
 przyjdą, by oddać Ci pokłon, Panie,
 i uczcić Twoje imię.

Refren: Prowadź nas, Panie, drogami pokoju.
 Ty bowiem jesteś wielki i czynisz cuda,
 tylko Ty jesteś Bogiem.
 Naucz mnie, PANIE, Twojej drogi,
 bym postępował zgodnie z Twoją prawdą.

Refren: Prowadź nas, Panie, drogami pokoju.
 Nakłoń moje serce do bojaźni Twojego imienia.
 Panie, Boże mój, będę Cię wysławiał całym swoim sercem,
 chcę na wieki wielbić Twoje imię.
 Wielka jest przecież łaska Twoja dla mnie,
 bo wyrwałeś moją duszę z otchłani Szeolu.

Refren: Prowadź nas, Panie, drogami pokoju.

CZYTANIE II: Ef 4,1-3*Jedność ducha we wzajemnej więzi pokoju***Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan**

Proszę więc was ja, więzien w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, które otrzymaliście, z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, starając się zachować jedność ducha we wzajemnej więzi, jaką daje pokój.

Oto słowo Boże

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Pokój wam zostawiam, Mój pokój wam daję.

Nie tak, jak świat daje, Ja wam daję.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA:J 14,27-31

Pokój wam zostawiam

Słowa Ewangelii według świętego Jana

[Jezus powiedział do swoich uczniów:]

Pokój wam zostawiam, Mój pokój wam daję. Nie tak, jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży wasze serce i niech się nie lęka. Słyszeliście, co wam powiedziałem: Odchodzę i przyjdę do was. Gdybyście Mnie miłowali, uradowalibyście się, że idę do Ojca, bo Ojciec jest większy ode Mnie. Teraz wam mówię, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, kiedy się to stanie. Niewiele już będę mówił z wami, nadchodzi bowiem władca tego świata. On nie ma nic do Mnie. Ale niech świat pozna, że miłuję Ojca i tak czynię, jak przykazał Mi Ojciec.

Podnieście się, chodźmy stąd.

Oto słowo Pańskie

Do refleksji

Pokój stanowi kluczowy element jedności w Kościele. W Liście do Efezjan 4,3 „więź pokoju” oznacza dynamiczną i sprawczą zasadę, która nie tylko łączy, ale także podtrzymuje jedność wspólnoty chrześcijańskiej. Chrystus, Książe Pokoju (zob. Iz 9,6), głosił pokój i pojednanie. Pokój jest owocem Ducha (Ga 5,22), zarówno darem, jak i rezultatem Jego działania. „Więź pokoju” utrzymuje jedność Kościoła, pomimo różnic etnicznych, społecznych, kulturowych i światopoglądowych jego członków. Pokój sprzyja żywotnym relacjom, pozwalając wierzącym na

harmonijne współdziałanie i uzdalniając ich do wybaczenia sobie nawzajem. Św. Paweł podkreśla, że prawdziwa jedność wymaga nieustannego angażowania się w działanie na rzecz pokoju.

Pytanie do rozważenia

W jaki sposób nauczanie św. Pawła o pokoju jako owocu Ducha Świętego, wpływa na nasze codzienne relacje we wspólnocie, zwłaszcza tam, gdzie potrzeba pojednania lub przebaczenia?

Modlitwa

Panie Jezu Chryste,
Ty jesteś Księciem Pokoju.
Wzmocnij więzy pokoju między nami
i obdarz pokojem niespokojny świat.
Wlej go w serca wszystkich, którzy prowadzą wojny;
ulecz rany wszystkich dotkniętych konfliktami zbrojnymi.
Niech światło Twojej miłości rozjaśni ciemności naszego świata
i przyspieszy dzień, w którym wszyscy ludzie
będą mogli żyć w pokoju i sprawiedliwości na ojczyściej ziemi.
Amen.

DZIEŃ 4 – środa, 21 stycznia 2026*Wezwani do jednej nadziei*

„Jedno jest Ciało i jeden Duch,
jak też jedna jest nadzieja, do której zostaliście powołani”
(Ef 4,4)

Czytania biblijne**CZYTANIE I: Pwt 6,4-9***Będziesz miłował Pana, twego Boga, z całego swego serca***Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa**

Słuchaj, Izraelu! PAN jest naszym Bogiem, PAN jedyny! Będziesz miłował PANA, twego Boga, z całego swego serca i z całej swojej duszy i z całej swojej siły. Niechaj pozostaną te słowa, które Ja dziś tobie nakazuję, w twoim sercu. Będziesz powtarzał je swoim synom i będziesz mówił o nich, przebywając w domu, idąc drogą, kładąc się spać i wstając. Przywiążesz je jako znak na ręce i jako ozdobę między oczami. Napiesz je na odrzwiach swego domu i na swoich bramach.

Oto słowo Boże**PSALM RESPONSORYJNY: Ps24,1-6***Oto pokolenie tych, którzy Go szukają*

Refren: Tyś mą nadzieją, wiekuisty Panie.
Do PANA należy ziemia i to, co ją zapełnia,
świat i jego mieszkańcy.
On bowiem utwierdził go na morzach
i osadził nad rzekami.

- Refren:** Tyś mą nadzieją, wiekuisty Panie.
 Kto wstąpi na górę PANA
 i kto stanie na Jego świętym miejscu?
 Ten, kto nie skalał rąk i serce ma czyste,
 kto nie zwrócił swojej duszy ku nicości
 i nie przysięgał fałszywie.
- Refren:** Tyś mą nadzieją, wiekuisty Panie.
 Taki otrzyma błogosławieństwo od PANA
 i sprawiedliwość od Boga, swego Zbawcy.
 Oto pokolenie tych, którzy Go szukają,
 którzy szukają oblicza twego Boga, Jakubie.
- Refren:** Tyś mą nadzieją, wiekuisty Panie.

CZYTANIE II: Ef 4,4-6

Jedna jest nadzieja, do której zostaliśmy powołani

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też jedna jest nadzieja, do której zostaliście powołani. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, działa przez wszystkichi we wszystkich.

Oto słowo Boże

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Ojcze, proszę, aby wszyscy byli jedno,
 aby świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: J 17,[1] 20-26*Aby wszyscy byli jedno***Słowa Ewangelii według świętego Jana**

[Jezus (...) podniósł oczy ku niebu i modlił się:]

Nie proszę jedynie za nimi, ale także za tymi, którzy dzięki ich słowu uwierzą we Mnie. Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w obie, żeby i oni byli w Nas, aby świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś. Obdarowałem ich chwałą, którą Mi dałeś, aby byli jedno, jak My jedno jesteśmy, Ja w nich, a Ty we Mnie. Aby doskonalili się w jedności, żeby świat poznał, że Ty Mnie posłałeś i umiłowałeś ich tak, jak Mnie umiłowałeś.

Ojcze, chcę, aby ci, których Mi powierzyłeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby oglądali Moją chwałę, którą Mi dałeś, ponieważ umiłowałeś Mnie przed założeniem świata. Ojcze sprawiedliwy, świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, że Ty Mnie posłałeś. Objawiłem im Twoje imię i będę objawiał, aby miłość, którą Mnie umiłowałeś, była w nich i abym Ja był w nich.

Oto słowo Pańskie**Do refleksji**

W Liście do Efezjan 4,4 Apostoł Paweł podkreśla głęboką jedność, która łączy Kościół na całym świecie. Jedność ta jest zakorzeniona w jednym Duchu i jednej nadziei, które łączą wszystkich chrześcijan w ich wierze. W dniu Pięćdziesiątnicy Duch Święty zapoczątkował misję Kościoła – głoszenie Ewangelii ludziom na całym świecie, bez względu na dzielące ich granice etniczne, społeczne, kulturowe. Ten sam Duch umacnia nas i rozacza opiekę nad tą misją również dzisiaj. Fundamentem naszej jedności w świętym, powszechnym i apostołskim Kościele jest nadzieja na zbawienie w Jezusie Chrystusie. Ta jedna nadzieja i jeden Duch, w którym zostaliśmy ochrzczeni i odrodzeni tworzą naszą chrześcijańską tożsamość. Naszym zadaniem jest sprawić, aby ta jedność nie

pozostawała tylko koncepcją, ale była realizowana w naszym codziennym życiu, umacniała naszą wspólną misję i wzajemną miłość.

Pytanie do rozważenia

W jaki sposób możemy, jako Kościół lub wspólnota, podjąć wezwanie naszego wspólnego powołania, zachowując jednocześnie naszą wyjątkową tożsamość i tradycję?

Modlitwa

Jezu Chryste,
zgromadziłeś nas jako swoją rodzinę i Kościół.

W sytuacjach, gdy nadzieja ustępuje miejsca rozpacz i zranionym sercom, odnów naszą nadzieję w dzieło Ducha Świętego, który przemienia świat.

Spraw, abyśmy nieśli tę nadzieję każdemu i wszędzie.

Ty jesteś prawdziwym Światłem, które rozjaśnia ciemności grzechu oraz opromienia nasze serca radością i nadzieją Twojej wiecznej miłości.
Amen.

DZIEŃ 5 – czwartek, 22 stycznia 2026

Jedna wiara, jeden chrzest

„Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest”

(Ef 4,5)

Czytania biblijne

CZYTANIE: Za 14,6-9

Pan będzie jedyny i jedno będzie jego imię

Czytanie z Księgi Zachariasza

W tym dniu nie będzie światła

ani zimna, ani mrozu.

Będzie to jeden, jedyny dzień,

który zna tylko PAN,

nie będzie to dzień ani noc,

w porze wieczornejzabłyśnie światło.

W tym dniu wypłyną

żywe wody z Jerozolimy,

połowa z nich

do morza na wschodzie,

a druga połowa

do morza na zachodzie

tak samo będzie w lecie i w zimie.

PAN będzie królem

nad całą ziemią,

w tym dniu PAN będzie jedyny

i jedno będzie Jego imię.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps100

Wiedźcie, że Pan jest Bogiem

- Refren:** Chwalcie na wieki, jedyne Pana.
Wołaj na cześć PANA, cała ziemia, służcie PANU z weselem,
przychodźcie radośni przed Jego oblicze!
Wiedźcie, że PAN jest Bogiem, On nas stworzył [...].
Jesteśmy Jego ludem, owcami Jego pastwiska!
- Refren:** Chwalcie na wieki, jedyne Pana.
Z dziękczynieniem wchodźcie w Jego bramy,
z pieśnią pochwalną na Jego dziedzińce,
wysławiajcie Go, błogosławcie Jego imię!
PAN bowiem jest dobry, Jego łaska trwa na wieki,
a Jego wierność z pokolenia na pokolenie.
- Refren:** Chwalcie na wieki, jedyne Pana.

CZYTANIE II: Ef 4,4-6

Jedna wiara i jeden chrzest

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też jedna jest nadzieja, do której zostaliście powołani. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, działa przez wszystkichi we wszystkichi.

Oto słowo Boże

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Czyńcie uczniami wszystkie narody,
chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Mt 28,16-20*Nakaz misyjny i chrzcielny***Słowa Ewangelii według świętego Mateusza**

Potem jedenastu uczniów udało się do Galilei na górę, którą Jezus im wskazał. A gdy Go zobaczyli, złożyli Mu pokłon. Niektórzy jednak powątpiewali. Wtedy Jezus zbliżył się i oznajmił im: Została Mi dana wszelka władza w niebie i na ziemi. Idąc więc, czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, nauczając je zachowywać wszystko, co wam nakazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do końca świata.

Oto słowo Pańskie**Do refleksji**

W Liście do Efezjan 4,5 święty Paweł Apostoł zwraca uwagę, że akt chrztu umacnia jedność chrześcijan, podkreślając przyjęciwnych do społeczności Kościoła i potwierdzając ich wspólne działanie dla chwały tego samego Pana. Chrzest tworzy zbiorową tożsamość Kościoła, ponieważ wierni, choć pochodzą z różnych środowisk, stają się jednością w Ciele Pana niczym członki tego samego organizmu. Ich jedność w wierze i chrzcie pozostaje ponad wszelkimi podziałami. Dzięki tak pojmowanej jedności, Kościół może cieszyć się swoją różnorodnością. My natomiast powinniśmy przedkładać naszą wspólną tożsamość w Chrystusie nad to, co nas różni.

Pytanie do rozważenia

Jakie inicjatywy możemy podjąć we wspólnotach, aby manifestować wspólną wiarę w Jezusa Chrystusa i jedność ustanowioną przez chrzest?

Modlitwa

Duchu Święty i prawdziwy Boże,
który zstąpiłeś na wody Jordanu i do Wieczernika;
który rozpalłeś w nas światłość przez chrzest,
zgrzeszyliśmy przeciw Niebu i względem Ciebie,
ześlij na nas swój oczyszczający, boski ogień,
jak na apostołów w dniu Pięćdziesiątnicy zesłałeś ogniste języki,
które wypaliły ich strach i słabości,
zmiłuj się nad swoimi stworzeniami,
a szczególnie nad nami.
Amen.

Św. Nerses Łaskawy (parafraza)

DZIEŃ 6 – piątek, 23 stycznia 2026

Jeden Bóg i Ojciec

„Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich,
który jest ponad wszystkimi,
działa przez wszystkich i we wszystkich”
(Ef 4,6)

Czytania biblijne

CZYTANIE: Iz 2,2-4

Wszystkie narody przyjdą do domu Pana

Niech będzie błogosławiony PAN, który dał swemu ludowi, Izraelowi, miejsce odpoczynku, zgodnie z tym wszystkim, co zapowiedział. Ani jedno słowo nie pozostało bez wypełnienia ze wszystkich Jego dobrych słów, które wypowiedział przez Mojżesza, swojego sługę.

Niech będzie z nami PAN, nasz Bóg, jak był z naszymi przodkami. Niech nas nie opuszcza ani nas nie odrzuca. Niech skłoni nasze serca ku sobie, abyśmy zawsze chodzili Jego drogami, przestrzegając Jego przykazań, ustaw i praw, które nadał naszym przodkom.

Niech te moje słowa, którymi błagałem PANA, będą bliskie PANU, naszemu Bogu, dniem i nocą, aby dzień po dniu wymierzał sprawiedliwość swemu słudze i swojemu ludowi izraelskiemu, aby wszystkie ludy ziemi poznały, że PAN jest Bogiem – nie ma innego.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps148,7-13

Całe stworzenie wielbi Pana

Refren: Niech cała ziemia chwali swego Pana.
Chwalcie PANA z ziemi,
potwory i głębiny morskie,
ogniu i gradzie, śniegu i mgło,
wichrze gwałtowny, który wypełniasz Jego słowo.

Refren: Chwalcie na wieki, najwyższego Pana.
Góry i wszystkie pagórki,
drzewa owocowe i wszystkie cedry,
dzikie zwierzęta i wszelkie bydło,
zwierzęta pełzające i ptaki skrzydlate.

Refren: Chwalcie na wieki, najwyższego Pana.
Królowie ziemscy i wszystkie narody,
książęta i wszyscy sędziowie na ziemi,
chłopcy i dziewczęta,
starcy oraz młodzieńcy!

Refren: Chwalcie na wieki, najwyższego Pana.
Chwalcie imię PANA,
bo wzniosłe jest Jego imię,

Jego majestat
ponad ziemią i niebem!
Refren: Chwalcie na wieki, najwyższego Pana.

CZYTANIE II: Ef 4,4-6

Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też jedna jest nadzieja, do której zostaliście powołani. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, działa przez wszystkichi we wszystkich.

Oto słowo Boże

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Bądźcie doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec w niebie,

On bowiem każe swemu słońcu wschodzić nad złymi i nad dobrymi.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Mt 5,44-48

Bądźcie doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec w niebie

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

A Ja wam mówię: Miłujcie waszych wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście byli synami waszego Ojca, który jest w niebie. On bowiem każe swemu słońcu wschodzić nad złymi i nad dobrymi i deszcz daje sprawiedliwym i niesprawiedliwym. Jeśli kochałbyście tylko tych, którzy was kochają, jaką nagrodę mieć będziecie? Przecież celnicy czynią podobnie. Jeśli jesteście życzliwi tylko dla swoich braci, co szczególnego czynicie? Nawet poganie tak postępują. Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec w niebie.

Oto słowo Pańskie

Do refleksji

W Liście do Efezjan 4,6 św. Paweł podkreśla jedność i transcendencję Boga, stwierdzając, że jest On „ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich”. Bóg jest zarówno transcendentny, istniejący poza wszystkim, jak i immanentny, aktywnie obecny w każdym swoim stworzeniu. Ta fundamentalna prawda wzywa Kościół do realizacji jedności, zakorzenionej we wspólnej wierze w jednego prawdziwego Boga, który jest Ojcem wszystkich wierzących. „Wszyscy” oznacza, że każda osoba-stworzona na obraz Boga podlega Jego władzy. Oddawanie czci jednemu Bogu umacnia więź jedności między chrześcijanami. Analogicznie do relacji rodzinnych opartych na szacunku imiłości do rodzica, wierni są zobowiązani do jednoczenia się w oddaniu czci temu samemu Ojcu.

Pytanie do rozważenia

W jaki sposób wpisać obraz Boga jako kochającego i troskliwego Rodzica wszystkich w misję i posługę naszych różnych wspólnot kościelnych, aby chrześcijańskie świadectwo w świecie było spójne?

Modlitwa

Wyznajemy z wiarą i wielbimy Cię, miłujący Ojcze,
bo przez Twojego Syna, Jezusa Chrystusa
jesteś w niebie ponad słowami, a na ziemi ponad zrozumieniem.
W swojej czulej opiece masz wszystkich i jesteś naszym początkiem
i spełnieniem.

Chwała na wieki Tobie, Ojcze,
z Synem i Duchem Świętym. Amen.

Święty Grzegorz z Nareku (parafraza)

DZIEŃ 7 – sobota, 24 stycznia 2026

Boży dar udzielony podczas Chrztu

„Każdemu też z nas została dana łaska według miary daru Chrystusa”
(Ef 4,7)

Czytania biblijne

CZYTANIE: Jr 1,4-9

Ustanowiłem cię prorokiem dla narodów

Czytanie z Księgi Jeremiasza

Doszło do mnie następujące słowo PANA:

Zanim w łonie cię ukształtowałem

– znałem cię,

zanim się urodziłeś

– poświęciłem cię,

ustanowiłem cię prorokiem dla narodów.

Powiedziałem: Ach, Panie, Boże, nie umiem przemawiać,
ponieważ jestem młody.

Wtedy PAN odpowiedział mi:

Nie mów: Jestem młody,

ponieważ do kogokolwiek

cię poślę – pójdziesz,

i cokolwiek ci zlecę – powiesz.

Nie lękaj się ich,

bo Ja jestem z tobą,

by cię ratować!

– wyrocznia PANA.

Następnie PAN wyciągnął rękę i dotknął moich ust.

Potem PAN powiedział do mnie: Oto kładę Moje słowa w twoje usta.
Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps131

Ufność w Panu

Refren: Nic mnie nie trwoży, bo Ty jesteś ze mną.

PANIE, moje serce się nie wywyższa,

nie patrzą wyniośle moje oczy.

Nie gonię za wielkimi rzeczami,

zbyt niezwykłymi dla mnie.

Refren: Nic mnie nie trwoży, bo Ty jesteś ze mną.

Przeciwnie, swoją duszę uspokoiłem i uciszyłem.

Jak niemowlę przy piersi matki,

tak spokojna jest moja dusza.

Izraelu, ufaj PANU,

teraz i na wieki!

Refren: Nic mnie nie trwoży, bo Ty jesteś ze mną.

CZYTANIE II: Ef 4,7-13

Każdemu też z nas została dana łaska według miary daru Chrystusa

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Każdemu też z nas została dana łaska według miary daru Chrystusa.

Dlatego mówi Pismo:

Gdy wstąpił na wysokości, zniewolił niewolę, rozdał dary ludziom.

Czy zaś to, że wstąpił, nie znaczy, że również zstąpił w najniższe obszary ziemi? Ten, który zstąpił, jest tym samym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko napełnić.

To On uczynił jednych apostołami, innych prorokami, innych głosicielami Dobrej Nowiny, jeszcze innych pasterzami i nauczycielami, aby uzdolnić świętych do wykonywania dzieła służby, do budowania Ciała Chrystusa

aż, wszyscy dojdziemy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary dojrzałości wynikającej z pełni Chrystusa (...).

Oto słowo Boże

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem,
abyście szli i owoc przynosili.

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: Mt 25,14-18 [19]

Przypowieść o talentach

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Może bowiem stać się tak, jak z człowiekiem, który przed wyjazdem wezwał swoje sługi i powierzył im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał.

Natychmiast ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, obracał nimi i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który otrzymał dwa talenty, zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzymał jeden talent, poszedł, wykopał w ziemi dół i ukrył pieniądze swego pana.

[Po dłuższym czasie pan powrócił i zażądał rozliczenia od swoich sług.]

Oto słowo Pańskie

Do refleksji

Kościół i wszystkie lokalne wspólnoty charakteryzują się różnorodnością, która funkcjonuje w Bożej jedności dzięki udzielonej im łasce, aby głosić Ewangelię o królestwie Bożym i zbawieniu. Te duchowe dary przekazywane są przez jednego Pana, w jednym chrzcie, w jednym celu. Różnorodność w jedności to wyjątkowe, skoncentrowane na Chrystusie bogactwo i moc Kościoła, w którym tchnie Duch Święty.

Pytanie do rozważenia

Jak zmieniają się nasze relacje, jeśli zaakceptujemy fakt, że różnorodność darów nie jest powodem do sporu i rywalizacji, ale do wzajemnego umacniania się i dzielenia?

Modlitwa

Panie Jezu Chryste,
poprzez działanie Ducha Świętego w jednym chrzcie,
obdarzyłeś nas wspaniałymi łaskami i różnorodnymi darami
dla budowania Twojego Ciała, Kościoła.
Obdarz nas wolą, abyśmy wdzięczni za bogactwo różnorodności
Wykorzystywali je w pełni do dalszego głoszenia Ewangelii.
Modlimy się przyzywając Twojego imienia.
Amen.

DZIEŃ 8 – sobota, 25 stycznia 2025

Wzrastanie w Chrystusie

Dary, których udzielił, miały służyć budowaniu Ciała Chrystusa,
„aż, wszyscy dojdziemy do jedności wiary i poznania Syna Bożego,
do człowieka doskonałego, do miary dojrzałości
wynikającej z pełni Chrystusa”
(Ef 4,13)

Czytania biblijne

CZYTANIE: Prz 9,10-12

Poznanie Świętego daje zrozumienie

Czytanie z Księgi Przysłów

Początkiem mądrości jest bojaźń PANA,
poznanie Świętego daje zrozumienie.
Dzięki mnie bowiem wydłużą się twoje dni
i dodadzą ci lat życia.
Jeśli jesteś mądry, jesteś mądry dla siebie,
jeśli jesteś szydercą, sam na tym ucierpisz.

Oto słowo Boże**PSALM RESPONSORYJNY: Ps119,97-104**

Słowo Pana źródłem mądrości

- Refren:** Źródłem mądrości są Twe słowa, Panie.
Jakże pokochałem Twoje Prawo,
przez cały dzień o nim rozmyślam.
Dzięki Twoim przykazaniom jestem mądrzejszy od wrogów,
bo zawsze są one przy mnie.
- Refren:** Źródłem mądrości są Twe słowa, Panie.
Jestem roztropniejszy od wszystkich moich nauczycieli,
bo rozważam Twoje napomnienia.
Jestem roztropniejszy od starców,
bo strzegę Twoich nakazów.
- Refren:** Źródłem mądrości są Twe słowa, Panie.
Trzymam się z dala od każdej złej ścieżki,
aby przestrzegać Twojego słowa.
Nie odstąpię od Twoich praw,
bo Ty mnie pouczasz.
- Refren:** Źródłem mądrości są Twe słowa, Panie.
Jak słodka jest Twoja obietnica dla mojego podniebienia,
słodsza od miodu dla ust moich.
Czerpię roztropność z Twoich nakazów,
dlatego nienawidzę wszelkich ścieżek kłamliwych.
- Refren:** Źródłem mądrości są Twe słowa, Panie.

CZYTANIE II: Ef 4,7-13

Aż wszyscy dojdziemy do miary dojrzałości wynikającej z pełni Chrystusa

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Każdemu też z nas została dana łaska według miary daru Chrystusa. Dlatego mówi Pismo:

Gdy wstąpił na wysokości, zniewolił niewolę, rozdał dary ludziom.

Czy zaś to, że wstąpił, nie znaczy, że również zstąpił w najniższe obszary ziemi? Ten, który zstąpił, jest tym samym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko napełnić.

To On uczynił jednych apostołami, innych prorokami, innych głosicielami Dobrej Nowiny, jeszcze innych pasterzami i nauczycielami, aby uzdolnić świętych do wykonywania dzieła służby, do budowania Ciała Chrystusa, aż wszyscy dojdziemy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary dojrzałości wynikającej z pełni Chrystusa (...).

Oto słowo Boże

Alleluja. Alleluja. Alleluja.

Na tym polega życie wieczne, aby poznali Ciebie,
jedynego prawdziwego Boga,
i Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa.
Alleluja. Alleluja. Alleluja.

EWANGELIA: J 17,[1] 3-7

Abym poznali Ciebie i Tego, którego posłałeś

Słowa Ewangelii według świętego Jana

[Jezus (...) podniósł oczy ku niebu i modlił się:]

Na tym zaś polega życie wieczne, aby poznali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, i Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Uwielbiłem Ciebie na ziemi, bo wypełniłem dzieło, które powierzyłeś Mi do wykonania.

A teraz Ty, Ojcze, uwielbij Mnie u siebie chwałą, którą miałem u Ciebie, zanim świat zaistniał. Objawiłem Twoje imię ludziom, których Mi powierzyłeś na świecie. Twoimi byli, lecz Mnie ich powierzyłeś, a oni zachowali Twoje słowo. Teraz poznali, że wszystko, co Mi dałeś, pochodzi od Ciebie.

Oto słowo Pańskie

Do refleksji

W Liście do Efezjan 4,13 apostoł Paweł przedstawia wizję jedności Ciała Chrystusa w trzech kluczowych obszarach: jedności w wierze, dojrzałości w wiedzy i pełni w Chrystusie. Dojrzałość przychodzi poprzez coraz głębsze poznawanie Jezusa Chrystusa. Jest to wiedza przemieniająca życie, która prowadzi nas do przemiany naszych umysłów i podejmowania działań. W miarę jak lepiej Go poznajemy, coraz bardziej upodabnamy się do Niego. Aby zdobyć tę wiedzę, trzeba zarówno studiować Jego nauczanie, jak i w pokorze żyć Nim na co dzień. „Pełne wzrastanie w Chrystusie” jest wyrazem chrześcijańskiej dojrzałości. Oznacza to stawanie się coraz bardziej podobnym do Jezusa pod każdym względem: kochając tak, jak On kocha, służąc tak, jak On służy i postępując jak On. Jesteśmy wezwani do zastanowienia się nad naszą duchowością, szukania jedności ze sobą nawzajem, wzrastania w naszej wiedzy o Synu Bożym i dążenia do Jego pełni w nas.

Pytanie do rozważenia

W jaki sposób wzrastamy w naszej wiedzy o Chrystusie i pozwalamy tej wiedzy kształtować nasze działania, myśli i relacje?

Modlitwa

O Chryste, Prawdziwa Światłości świata,
uczyni moją duszę godną ujrzeć światło Twojej chwały
z radością w dniu, gdy mnie wezwiesz,
bym odpoczywał z nadzieją na nagrodę
w domu sprawiedliwych,
aż do dnia Twego przyjścia.
Zmiłuj się nad swoim stworzeniem
i nade mną, wielkim grzesznikiem.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
Teraz i zawsze, i na wieki wieków.
Amen.

Część IV

MATERIAŁY POMOCNICZE

1. Modlitwa wiernych

P – Przewodniczący

D – Diakon

L – Lektor (lektorzy)

W – Wszyscy

WZÓR I

(opracowanie: Kościół prawosławny)

P Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliśmy wezwani do jednej nadziei, jaką daje nasze powołanie (por. Ef 4,4).

L Panie, Jezu Chryste, który zstąpiłeś z nieba i stałeś się człowiekiem, harmonijnie jednocząc w sobie to, co Boże i ludzkie. Nic nie straciłeś, a wszystko zjednoczyłeś. Nic nie podporządkowałeś, a wszystko wywyższyłeś. Daj naszym Kościołom zmierzającym ku pełnej jedności nic nie tracić ze swej różnorodności i niepowtarzalności, a wzbogacać się nią i wzmacniać.

W Oto nasze powołanie!

L Panie, Jezu Chryste, którego Ojciec posłał na świat i który posłał dla świata Ducha Świętego, poślij nas, byśmy byli nadzieją naszych Kościołów, ich ciałem, bo Ty jesteś ich duchem. Niech staną się one świadectwem dla świata, że jedność, choć trudna, jest możliwa.

W Oto nasze powołanie!

L Panie, Jezu Chryste, wezwałeś nas, byśmy byli jedno jak Ty w Ojcu, a Ojciec w Tobie (J 14,11). Pokochaliśmy i pragniemy tej jedności, ziemskiego odbicia relacji w Świętej Trójcy. Nie zawsze jednak wierzymy, że jesteśmy w stanie jej sprostać. Daj nam niezachwianą wiarę ku jej urzeczywistnieniu, abyśmy ofiarowali ją światu i naszym Kościołom.

W Oto nasze powołanie!

L Panie, Jezu Chryste, choć podążamy różnymi drogami, cel nasz jest jeden – komunია z Tobą i bliźnimi. Na drodze tej spotykamy wiele trudności, padamy, popełniamy błędy, ale nie tracimy nadziei. Pokornie uderzamy się w pierś i idziemy dalej, ufni w Twoje prowadzenie. Choć kościelnie jesteśmy jeszcze podzieleni, w nadziei jesteśmy już zjednoczeni. Jak długa byłaby nasza droga, ramię w ramię z braćmi, przemierzmy ją do samego końca.

W Oto nasze powołanie!

L Bracia i Siostry! Duch Boży jest doskonały. Ciało ludzkie ma wiele słabości. Niech Duch uświęci naszą ułomność ku doskonałości, kiedy to spełnią się słowa naszego Pana: „W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was” (J 14,20).

W Ta jedność to nasze powołanie.

L Pamiętając o naszym powołaniu i naszej ułomności, która jest przeszkodą na drodze ku jedności, pokornie za św. Efremem Syryjczykiem, prosząc o umocnienie ciała ku jedności z Duchem, wołamy: „O Panie i Władco żywota mego!

Nie daj mi ducha lenistwa, zniechęcenia, umiłowania władzy i próżnych słów.

Daruj zaś mi, słudze Twemu, ducha mądrości czystej i pokornej, cierpliwości i miłości.

O Panie i Królu, pozwól mi widzieć moje grzechy i nie osądzać brata mego,

albowiem błogosławiony jesteś na wieki wieków”.

W Amen.

WZÓR II

(opracowanie: Kościół ewangelicko-augsburski)

P Łaskawy Boże nasz i Ojcze, dziękujemy Ci za to, że Twój Syn, Jezus Chrystus jest Panem Twojego jednego, świętego, powszechnego i apostołskiego Kościoła! Uczysz nas, że nie ma żadnego innego Imienia danego ludziom, przez które mogliby być zbawieni! Przyjmij od nas, grzesznych ludzi, uwielbienie i chwałę! Dziękujemy, że Twoje żywe Słowo stanowi źródło naszej sprawiedliwości, pokoju, a także radości i nadziei w Tobie. Twemu miłosierdziu zawdzięczamy, że zostaliśmy wyzwoleni do prawdziwej wolności i jako wolni ludzie mamy przywilej gromadzić się na wspólnym czytaniu i zwiastowaniu Twojego świętego Słowa.

Miłosierny Boże, spraw, byśmy za sprawą Twojej łaski pielęgowali mądrą wiarę i dobre życie. Prosimy Cię, Panie, przebac zatwardiałość naszych serc, pychę oraz obojętność. Uwolnij nas od uprzedzeń i stereotypów, które ograniczają nas jako ludzi wiary. Spraw, byśmy byli ludźmi uważnymi, wrażliwymi i życzliwymi, którzy jak siostry i bracia w Jezusie Chrystusie nawzajem się słuchają, szanują i żyją w zgodzie.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

W *Kyrie eleison...*

L Wszchemmogący i miłosierny Boże, dziękujemy Ci za bezcenny dar Ewangelii zbawienia w Jezusie Chrystusie. Mimo naszych słabości i częstej obojętności, przychodzisz do nas, by mieć z nami społeczność. Wdzięczni za to, że nie musimy czuć się osamotnieni i zdani wyłącznie na siebie samych i własne siły, odrzucamy wszystko, co nie podoba się Tobie w naszym życiu. Dziękujemy, że przyjmujesz nas takimi, jakimi jesteśmy: z wadami i zaletami, ze słabościami i talentami. Przestrzegając przykazań, pragniemy naśladować Cię w miłosierdziu i życzliwości, w praktykowaniu sprawiedliwości i szerzeniu pokoju, w których masz upodobanie.

Twój Syn, a nasz Zbawiciel Jezus Chrystus, obdarza nas nieustannie boską miłością. Daj nam moc i wytrwałość, byśmy byli zdolni przekazywać tę miłość naszym bliźnim! Niechaj ona chroni nas przed zarozumiałością, wyniosłością i pychą.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

W *Kyrie eleison...*

L Łaskawy Boże, dałeś nam Jezusa, uzdrowiciela chorych i pocieszyciela smutnych. Jego opiece powierzamy osoby, które zmagają się z różnymi słabościami i dolegliwościami. Modlimy się za lękających się o los własny i swoich najbliższych. Pamiętamy o wszystkich osobach doświadczających rozłąki.

Panie, prosimy o Twoje błogosławieństwo dla osób i rodzin w żałobie po stracie bliskich. Wesprzyj ich w tych chwilach próby. Modlimy się również za tych, którzy pogubili się w życiu! Przyno-

simy Ci wszystkie nasze pytania i nierozwiązane problemy, sprawy, wobec których pozostajemy bezsilni i bezradni.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

W *Kyrie eleison...*

L Wszchemogący Boże, solidaryzujemy się z mieszkańcami ogarniętej wojną Ukrainy. Gorąco prosimy o pokój, uzdrowienie rannych i pocieszenie strapiionych. W Twoje ręce powierzamy uchodźców, zdanych na łaskę innych ludzi. Daj wytrwałość i siłę tym, którzy ich wspierają.

Boże miłości i pokoju, pokornie prosimy o zachowanie całego świata od nienawiści i przelewu krwi. Pomagaj przewyciężać konflikty między narodami, stronnictwami i poszczególnymi ludźmi, aby panowała zgoda, szacunek i miłość.

Miłosierny Boże, miej w opiece także naszą Ojczyznę. Obdarzaj mądrością i odpowiedzialnością rządzących, a także nas samych, byśmy potrafili umiejętnie korzystać z naszej wolności. Zachowaj nasz kraj w pokoju oraz błogosław każdemu dobremu i sprawiedliwemu dziełu.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

W *Kyrie eleison...*

L Trójjedyny Boże, Ojcze, Synu i Duchu Święty, wezwaleś nas do jednej nadziei i gromadzisz w jednym Ciele. Uświęcaj nas jednym Duchem. Obdarzaj mocą, byśmy, przyjmując jedni drugich w miło-

ści, świadczyli światu o jedności, którą nam dałeś w Chrystusie. Niech nasza różnorodność – tradycji, konfesji i form oddawania Tobie chwały – wzbogaca wspólnotę wiary, w którą zostaliśmy wszczępieni w jednym Ciele Twojego Kościoła.

Otwieraj nasze oczy, byśmy w każdym, niezależnie od wyznania, widzieli brata i siostrę, członka tego samego Ciała naszego Zbawiciela. Ucz nas pokory, łagodności i cierpliwości, byśmy burząc mury nieufności, wspólnie świadczyli o jednym Panu, jednej wierze i jednym chrzcie.

Spraw, byśmy z nadzieją, wytrwałością, roztropnością i odwagą podejmowali służbę na rzecz pojednania chrześcijan oraz jedności całego rodzaju ludzkiego. Daj, byśmy byli w świecie widocznym znakiem Twojej obecności. Prosimy Cię o to przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki.

W Amen.

WZÓR III

(opracowanie: Kościół polskokatolicki)

- P** „Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też jedna jest nadzieja, do której zostaliście powołani”. Siostry i Bracia, zjednoczeni w wierze i nadziei, prośmy Boga, aby wszyscy ochrzczeni stanowili jedno Ciało w Chrystusie.
- L** Módlmy się za wszystkich chrześcijan, aby – zgodnie z wezwaniem apostoła Pawła: „starając się zachować jedność ducha we wzajemnej więzi, jaką jest pokój” – szukali dróg prowadzących do pełnej jedności Kościoła. Ciebie prosimy...

W Wysłuchaj nas, Panie!

L Módlmy się za zwierzchników Kościołów chrześcijańskich, aby – jak pisze św. Piotr: „Paście trzodę Boga, która jest wśród was, troszcząc się o nią... zgodnie z wolą Boga” – prowadzili powierzony im lud ku wspólnocie miłości i prawdy. Ciebie prosimy...

W Wysłuchaj nas, Panie!

L Módlmy się za wspólnoty chrześcijańskie, które cierpią z powodu podziałów, aby odnalazły nadzieję w Jezusie, o którym Jan Apostoł mówi: „Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest”. Ciebie prosimy...

W Wysłuchaj nas, Panie!

L Módlmy się za teologów i wszystkich prowadzących dialog ekumeniczny, aby Duch Święty, który – zgodnie z obietnicą Jezusa: „doprowadzi was do całej prawdy” – inspirował ich do odkrywania dróg pojednania. Ciebie prosimy...

W Wysłuchaj nas, Panie!

L Módlmy się za chrześcijan prześladowanych, aby pamiętając słowa Pana – „Błogosławieni jesteście, gdy z Mojego powodu będą ... prześladować was... Radujcie się i weselcie, gdyż wielka jest wasza nagroda w niebie” – wytrwali w wierze i umacniali cały Kościół. Ciebie prosimy...

W Wysłuchaj nas, Panie!

L Módlmy się za nasze wspólnoty parafialne i rodzinne, aby kierowały się słowami apostoła Piotra: „Przed wszystkim jedni dla drugich miejcie żarliwą miłość, bo miłość zakrywa wiele grzechów”, i stawały się znakiem jedności dla świata. Ciebie prosimy...

W Wysłuchaj nas, Panie!

- L** Módlmy się za wszystkich ludzi dobrej woli, aby w Chrystusie, o którym Pismo mówi: „On bowiem jest naszym pokojem. On, który w jedno połączył jednych i drugich”, odnajdywali źródło pokoju i pojednania między narodami. Ciebie prosimy...
- W** Wysłuchaj nas, Panie!

- P** Boże, Ty powołałeś nas do jednej nadziei w Chrystusie, bo „jedno jest Ciało i jeden Duch”. Wysłuchaj nasze modlitwy i prowadź swój Kościół drogą jedności i pokoju. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.
- W** Amen.

WZÓR IV

(opracowanie: Kościół rzymskokatolicki)

- P** „Jedno jest Ciało i jeden Duch”. Ożywieni jedną nadzieją módlmy się wspólnie.
- L** „Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, działając przez wszystkich i we wszystkich”. Módlmy się za ludzi całej ziemi, aby usilnie szukali dobra i prawdy, i pełnili wolę Bożą poznaną przez nakaz dobrego sumienia. Ciebie prosimy.
- W** Wysłuchaj nas, Panie!
- L** „Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest”. Módlmy się za chrześcijan, aby gorliwie dążyli do ukazania jedności, do której zostali powołani w Ciele Chrystusa. Ciebie prosimy.
- W** Wysłuchaj nas, Panie!

- L** „To On uczynił jednych apostołami, innych prorokami, innych głosicielami Dobrej Nowiny, jeszcze innych pasterzami i nauczycielami”. Módlmy się za prowadzących Kościoły, wspólnoty i ruchy kościelne, aby wiernie służyli siostram i braciom darami otrzymanymi od Chrystusa. Ciebie prosimy.
- W** Wysłuchaj nas, Panie!
- L** „Starajcie się zachować jedność Ducha we wzajemnej więzi, jaką daje pokój”. Módlmy się o pokój na świecie, w Europie, w naszej Ojczyźnie, w naszych wspólnotach, rodzinach i sercach. Ciebie prosimy.
- W** Wysłuchaj nas, Panie!
- L** „Proszę was..., abyście postępowali ... z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością...”. Módlmy się za nas samych, abyśmy wszyscy doszli „do miary dojrzałości wynikającej z pełni Chrystusa”. Ciebie prosimy.
- W** Wysłuchaj nas, Panie!
- P** Przyjmij, Ojcze, modlitwy zwołanego przez Ciebie Bożego zgromadzenia – Kościoła, który w Duchu Świętym jest Ciałem Chrystusa, i wysłuchaj jego pełnych nadziei prośb, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.
- W** Amen.

WZÓR V

(opracowanie: Kościół rzymskokatolicki)

- P** Jako Kościół – Ciało Chrystusa i Świątynia Ducha Świętego – zanieśmy do Boga nasze pełne nadziei prośby.

(Po każdym wezwaniu odpowiemy: „Amen! Niech się tak stanie!”)

L Aby wszyscy ludzie poznali jednego Boga, Ojca wszystkich!

W Amen! Niech się tak stanie!

L Aby chrześcijanie ukazywali światu jedność w Panu, w darze jednej wiary i jednego chrztu!

W Amen! Niech się tak stanie!

L Aby pasterze Kościoła uzdalniali wiernych do posługi budowania Ciała Chrystusa!

W Amen! Niech się tak stanie!

L Aby więź pokoju, przebaczenia i pojednania, objęła nasze rodziny, Ojczyznę i świat!

W Amen! Niech się tak stanie!

L Abyśmy postępowali w sposób godny naszego powołania, z całą pokorą, łagodnością, cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości!

W Amen! Niech się tak stanie!

P Jedno jest Ciało i jeden jest Duch. Jedną też nadzieją, że dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według pełni Chrystusa. Jemu chwała na wieki wieków!

W Amen.

2. Niektóre kluczowe daty z historii Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan

- ok. 1740 W Szkocji spotykamy się z ruchami charyzmatycznymi, mającymi powiązania z Kościołami Ameryki Północnej, których przesłanie odnowy zawiera modlitwy za inne Kościoły i z innymi Kościołami.
- 1820 Ks. James Haldane Stewart publikuje *Wskazówki dla ogólnego zjednoczenia chrześcijan w modlitwie o wylanie Ducha Świętego*.
- 1840 Ks. Ignatius Spencer występuje z propozycją Zjednoczenia w Modlitwie dla Jedności.
- 1867 Pierwsza Konferencja Biskupów Anglikańskich w Lambeth w preambule do *Rezolucji* podkreśla wagę modlitwy o jedność.
- 1894 Papież Leon XIII zachęca do przeprowadzania Oktawy Modłów o Jedność w kontekście świąt Zesłania Ducha Świętego.
- 1908 Obchody Oktawy Jedności Kościoła zostały zainicjowane w styczniu przez ks. Paula Wattsona.
- 1926 Ruch „Wiara i Ustrój” rozpoczyna wydawanie *Propozycjina Oktawę Modłów o Jedność Chrześcijan*.
- 1935 Ks. Paul Couturier z Francji popiera Powszechny Tydzień Modlitwy o Jedność Chrześcijan opierając się na modlitwie o jedność, „jakiej chce Chrystus i przez środki, które On wybiera”.

- 1958 Centrum „Jedność Chrześcijan” (Lyon, Francja) i Komisja „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów rozpoczynają wspólne przygotowania materiałów na Tydzień Modlitw.
- 1964 Dekret o ekumenizmie II Soboru Watykańskiego podkreśla fakt, że modlitwa jest duszą ruchu ekumenicznego i w ten sposób zachęca do obchodzenia Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan.
- 1966 Komisja „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów i papieski Sekretariat ds. Jedności Chrześcijan (obecnie Dykasteria ds. Popierania Jedności Chrześcijan) rozpoczynają wspólne oficjalne przygotowania tekstu na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan (wykorzystanego po raz pierwszy w 1968 r.)
- 1975 Projekt początkowy tekstów Tygodnia Modlitw został przygotowany przez wspólnotę lokalną, następnie przepracowany przez Komisję „Wiara i Ustrój” oraz Papieską Radę ds. Popierania Jedności Chrześcijan. Staje się to praktyką lat następnych.
- 1998 Po raz pierwszy w Polsce Rada ds. Ekumenizmu Konferencji Episkopatu Polski i Polska Rada Ekumeniczna wydają wspólnie zeszyt na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.
- 2004 Komisja „Wiara i Ustrój” i Papieska Rada ds. Popierania Jedności Chrześcijan decydują, że broszury z tekstami na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan będą wspólnie publikowane i prezentowane w tym samym formacie.
- 2008 Obchody stulecia Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan.

3. Tematy Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan

Opracowane we współpracy Komisji „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów i papieskiej Dykasterii (niegdyś Sekretariatu, potem Rady) ds. Popierania Jedności Chrześcijan od 1968 r.:

- 1968 *Ku chwale Jego majestatu* (Ef 1,14).
1969 *Powołani do wolności* (Ga 5,13).
Spotkanie przygotowawcze w Rzymie, Włochy.
1970 *Jesteśmy współpracownikami Boga* (1 Kor 3,9).
Spotkanie przygotowawcze w klasztorze Niederaltaich, RFN.
1971 *... i komunია Ducha Świętego* (2 Kor 13,13).
Spotkanie przygotowawcze w Bari, Włochy.
1972 *Przykazanie nowe daję wam* (J 13,34).
Spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
1973 *Panie, naucz nas modlić się* (Łk 11,1).
Spotkanie przygotowawcze w opactwie Montserrat, Hiszpania.
1974 *Niechaj wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem*
(Flp 2,11).
Spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.

W kwietniu 1974 r. do Kościołów został wysłany list w sprawie utworzenia grup lokalnych, które mogą uczestniczyć w przygotowywaniu tekstów na Tydzień Modlitw. Grupa australijska była pierwszą, która się zaangażowała, przygotowując początkowy projekt broszury na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan w 1975 r.

- 1975 To jest wołá Ojca, aby wszystko na nowo zjednoczyć
w Chrystusie jako Głowie (Ef 1,10).

Projekt tekstu opracowany przez grupę australijską –
spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.

- 1976 *Jesteśmy powołani do stawania się podobnymi Jemu* (1 J 3,2).
Projekt tekstu opracowany przez Konferencję Kościołów na
Karaibach – spotkanie przygotowawcze w Rzymie, Włochy

- 1977 *Nadzieja zawieść nie może* (Rz 5,1-5).
Projekt tekstu opracowany w Libanie, podczas wojny domowej
– spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.

- 1978 *Nie jesteście już obcymi* (Ef 2,13-22).
Projekt tekstu opracowany przez ekumeniczną grupę
Manchester, Anglia.

- 1979 *Służcie sobie wzajemnie ku chwale Bożej* (1 P 4,7-11).

Projekt tekstu opracowany w Argentynie – spotkanie przygotowawcze
w Genewie, Szwajcaria.

- 1980 *Przyjdź Królestwo Twoje* (Mt 6,10).

Projekt tekstu opracowany przez grupę ekumeniczną z Berlina, NRD
– spotkanie przygotowawcze w Mediolanie, Włochy.

- 1981 *Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch* (1 Kor 12,3b-13).
Projekt tekstu opracowany przez Ojców z Graymoor,
USA – spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.

- 1982 *Niech wszyscy znajdą swój dom w Tobie, o Panie* (Ps 84).
Projekt tekstu opracowany w Kenii – spotkanie
przygotowawcze w Mediolanie, Włochy.

- 1983 *Jezus Chrystus, Życiem świata* (1 J 1,1-4).
Projekt tekstu opracowany przez grupę ekumeniczną
z Irlandii – spotkanie przygotowawcze w Céligny (Bossey),
Szwajcaria.

- 1984 *Powołani do jedności przez Krzyż naszego Pana* (1 Kor 2,2; Kol 1,20).
Spotkanie przygotowawcze w Wenecji, Włochy.
- 1985 *Ze śmierci do życia z Chrystusem* (Ef 2,4.7).
Projekt tekstu opracowany na Jamajce – spotkanie przygotowawcze w Grandchamp, Szwajcaria.
- 1986 *Będziecie moimi świadkami* (Dz 1,6.8).
Teksty zaproponowane w Jugosławii (Słowenii) – spotkanie przygotowawcze w Jugosławii.
- 1987 *Zjednoczeni w Chrystusie jesteśmy nowym stworzeniem* (2 Kor 5,17).
Projekt tekstu opracowany w Anglii – spotkanie przygotowawcze w Taizé, Francja.
- 1988 *Miłość Boga usuwa lęk* (1 J 4,18).
Projekt tekstu opracowany we Włoszech – spotkanie przygotowawcze w Pinerolo, Włochy.
- 1989 *Budować wspólnotę: jedno Ciało w Chrystusie* (Rz 12,5-6a).
Projekt tekstu opracowany w Kanadzie – spotkanie przygotowawcze w Whaley Bridge, Anglia.
- 1990 *Aby wszyscy byli jedno (...)aby świat uwierzył* (J 17).
Projekt tekstu opracowany w Hiszpanii – spotkanie przygotowawcze w Madrycie, Hiszpania.
- 1991 *Chwalcie Boga wszystkie narody* (Ps 117; Rz 15,5-13).
Projekt tekstu opracowany w Niemczech – spotkanie przygotowawcze w Rotenburgu nad Fuldą, Niemcy.
- 1992 *Ja jestem z wami (...) idźcie więc* (Mt 28,16-20).
Projekt tekstu opracowany w Belgii – spotkanie przygotowawcze w Bruges, Belgia.

- 1993 *Zanieść owoce Ducha Świętego dla jedności chrześcijan*
(Ga 5,22-23).
Projekt tekstu opracowany w Zairze – spotkanie
przygotowawcze pod Zurychem, Szwajcaria.
- 1994 *Dom Boga: wezwani, aby być jednego serca i jednego ducha*
(Dz 4,23-35).
Projekt tekstu opracowany w Irlandii – spotkanie
przygotowawcze w Dublinie, Irlandia.
- 1995 *Koinonia: komunია w Bogu i między sobą* (J 15,1-17).
Projekt tekstu opracowany przez Komisję „Wiara i Ustrój” –
spotkanie przygotowawcze w Bristolu, Anglia.
- 1996 *Słuchajcie, stoje u drzwi i kołaczę* (Ap 3,14-22).
Projekt tekstu opracowany w Portugalii – spotkanie
przygotowawcze w Lizbonie, Portugalia.
- 1997 *W imię Chrystusa (...) pojednajcie się z Bogiem* (2 Kor 5,20).
Projekt tekstu opracowany w Skandynawii – spotkanie
przygotowawcze w Sztokholmie, Szwecja.
- 1998 *Duch Święty wspiera nas w słabości naszej* (Rz 8,14-27).
Projekt tekstu opracowany we Francji – spotkanie
przygotowawcze w Paryżu, Francja.
- 1999 *Bóg zamieszka wraz z nimi i będą oni Jego ludem, a On będzie
Bogiem z nimi* (Ap 21,3).
Projekt tekstu opracowany w Malezji – spotkanie
przygotowawcze w klasztorze Bose, Włochy.
- 2000 *Niech będzie błogosławiony Bóg, który nappełnił nas wszelkim
błogosławieństwem w Chrystusie* (Ef 1,3).
Projekt tekstu opracowany przez Radę Kościołów Bliskiego
Wschodu – spotkanie przygotowawcze w sanktuarium La
Verna, Włochy.

- 2001 *Ja jestem Drogą i Prawdą, i Życiem* (J 14,6).
Projekt tekstu opracowany w Rumunii – spotkanie przygotowawcze w Vulcan, Rumunia.
- 2002 *U Ciebie jest źródło życia* (Ps 36,10).
Projekt tekstu opracowany przez Radę Konferencji Episkopatów Europy (CCEE) i Konferencję Kościołów Europejskich (KEK) – spotkanie przygotowawcze w Centrum ekumenicznym Ottmaring k. Augsburga, Niemcy.
- 2003 *Ten skarb przechowujemy w glinianych naczyniach* (2 Kor 4,7).
Projekt tekstu opracowany w Argentynie – spotkanie przygotowawcze w Centrum ekumenicznym Los Rubios w Maladze, Hiszpania.
- 2004 *Mój pokój wam daję* (J 14,27).
Projekt tekstu opracowany w Aleppo, Syria – spotkanie przygotowawcze w Palermo, Włochy.
- 2005 *Chrystus jedynym fundamentem Kościoła* (1 Kor 3,1-23).
Projekt tekstu opracowany na Słowacji – spotkanie przygotowawcze w Piestanach, Słowacja.
- 2006 *Gdzie dwóch albo trzech gromadzi się w Moje imię, tam jestem pośród nich* (Mt 18,20).
Projekt tekstu opracowany w Irlandii – spotkanie przygotowawcze w Prosperous, Co. Kildare, Irlandia.
- 2007 *Nawet głuchym przywraca słuch i niemym mowę* (Mk 7,37).
Projekt tekstu opracowany w Afryce Południowej – spotkanie przygotowawcze w Faverges, Francja.
- 2008 *Nieustannie się módlcie* (1 Tes 5,17).
Projekt tekstu opracowany w USA – spotkanie przygotowawcze w Graymoor, Garrison, USA.

- 2009 *Aby byli jedno w twoim ręku* (Ez 37,19)
Projekt tekstu opracowany w Korei – spotkanie
przygotowawcze w Marsylii, Francja.
- 2010 *Wy jesteście tego świadkami* (Łk 24,48)
Projekt tekstu opracowany w Szkocji – spotkanie
przygotowawcze w Glasgow, Szkocja.
- 2011 *Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu
chleba i w modlitwach* (Dz 2,42).
Projekt tekstu opracowany w Jerozolimie – spotkanie
przygotowawcze w Saydnaya, Syria.
- 2012 *Przemienieni przez zwycięstwo Jezusa Chrystusa* (por. 1 Kor
15,51-58).
Projekt tekstu opracowany w Polsce – spotkanie
przygotowawcze w Warszawie, Polska.
- 2013 *Czego Bóg od nas oczekuje?* (por. Mi 6,6-8).
Projekt tekstu opracowany w Indiach – spotkanie
przygotowawcze w Bangalore, Indie.
- 2014 *Czyż Chrystus jest podzielony?* (1 Kor 1,1-17).
Projekt tekstu opracowany w Kanadzie – spotkanie
przygotowawcze w Montrealu, Kanada.
- 2015 *Jezus rzekł do Samarytanki: „Daj mi pić!”* (por. J 4,7).
Projekt tekstu opracowany w Brazylii – spotkanie
przygotowawcze w São Paulo, Brazylia.
- 2016 *Wezwani, by ogłaszać wielkie dzieła Pana* (por. 1 P 2,9).
Projekt tekstu opracowany na Łotwie – spotkanie
przygotowawcze w Rydze, Łotwa.

- 2017 *Pojednanie – miłość Chrystusa przynaglanas* (por. 2 Kor 5,14-20).
Projekt tekstu opracowany w Niemczech – spotkanie przygotowawcze w Wittenberdze, Niemcy.
- 2018 *Prawica Twoja wślawiła się mocą* (Wj 15,6).
Projekt tekstu opracowany na Karaibach – spotkanie przygotowawcze w Nassau, na Wyspach Bahama.
- 2019 *Dąż do sprawiedliwości* (Pwt 16,20).
Projekt tekstu opracowany w Indonezji – spotkanie przygotowawcze w Dżakarcie, Indonezja.
- 2020 *Życzliwymi bądźmy* (por. Dz 28,2).
Projekt tekstu opracowany na Malcie – spotkanie przygotowawcze w Rabacie, Malta.
- 2021 *Trwajcie w miłości mojej, a przyniesiecie obfity owoc* (por. J 15,5-9).
Projekt tekstu opracowany przez Wspólnotę Monastyczną z Grandchamp w Szwajcarii – spotkanie przygotowawcze w domu Wspólnoty w Areuse, Szwajcaria.
- 2022 *Zobaczyliśmy Jego gwiazdę na Wschodzie i przyszliśmy oddać Mu pokłon* (Mt 2,2).
Projekt tekstu opracowany przez Radę Kościołów Bliskiego Wschodu z siedzibą w Bejrucie (Liban) – spotkania przygotowawcze odbywały się zdalnie.
- 2023 *Czyńcie dobro; szukajcie sprawiedliwości* (por. Iz 1,17).
Projekt tekstu opracowany przez Radę Kościołów Minnesoty (USA) – spotkania przygotowawcze w Bossey w Szwajcarii.
- 2024 *Będziesz miłował Pana, swego Boga... a swego bliźniego jak siebie samego* (Łk 10,27).

Projekt tekstu opracowany przez grupę chrześcijan z Burkina Faso koordynowaną przez Wspólnotę CheminNeuf – spotkania przygotowawcze w Rzymie.

2025 *Czy wierzysz w to?* (J 11,26).

Projekt tekstu opracowany przez Wspólnotę Monastyczną Bose (Włochy) – spotkania przygotowawcze w klasztorze Bose.

2026 *Jedno jest ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie* (Ef 4,4).

Projekt tekstu opracowany przez wiernych Ormiańskiego Kościoła Apostolskiego wraz z ich braćmi i siostrami z Ormiańskich Kościołów Katolickiego i Ewangelickiego – spotkania przygotowawcze w Eczmiadzynie.

SPIS TREŚCI

Część I: Wprowadzenie

1. Słowo polskiego zespołu redakcyjnego	3
2. Tekst biblijny	5
3. Wprowadzenie w tematykę roku 2026	5
4. Przygotowanie materiałów na 2026 rok	9
5. Ormiański Kościół Apostolski: perspektywa teologiczna	11
6. Sytuacja ekumeniczna w Armenii w ciągu ostatnich 30 lat	14

Część II – Nabożeństwo ekumeniczne

1. Wskazówki dla przygotowujących nabożeństwo	18
2. Porządek nabożeństwa	19

Część III – Czytania biblijne, rozważania i modlitwy na poszczególne dni

DZIEŃ PIERWSZY: <i>Nasze powołanie</i>	34
DZIEŃ DRUGI: <i>Znosząc siebie nawzajem w miłości</i>	37
DZIEŃ TRZECI: <i>Więź pokoju</i>	41
DZIEŃ CZWARTY: <i>Wezwani do jednej nadziei</i>	45

DZIEŃ PIĄTY:	<i>Jedna wiara, jeden chrzest</i>	49
DZIEŃ SZÓSTY:	<i>Jeden Bóg i Ojciec</i>	52
DZIEŃ SIÓDMY:	<i>Boży dar udzielony podczas Chrztu</i>	56
DZIEŃ ÓSMY:	<i>Wzrastanie w Chrystusie</i>	59

Część IV – Materiały pomocnicze

1. Modlitwa wiernych	64
2. Niektóre kluczowe daty z historii Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan	74
3. Tematy Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan	76

